

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל-29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ פֶּלֶל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכָּ - 20 דִּקּוּת בְּלִבְד

בְּדִקּוּת סִפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס מְסַפֵּר 20 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בְּפֶתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנִים שְׂאֲבִינוּ לְכָבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נְהָגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סְפָרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכִשְׁמַחְלָקִים לְ- 29 אָנְשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ- 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זְהַר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמִיד מְצַטְרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנַחֲשֵׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנֹם סֵט פְּזוּה, וַיַּחְלֵק לְ- 29 אָנְשִׁים שְׂיַלְמָדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אָנְשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתָּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אָנְשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֵלוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זְהַר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחְלֵק לְ- 29 אָנְשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרַשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפָּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה לְעֵלוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמִידִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זְכוֹתוֹ יְגוּ עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצִרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וִרְפָּאתֵינוּ" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיַן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי (703), כִּי בְּזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהַעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנוּ וְגַשְׁמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאֵלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס כְּפֹה שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזִכֶּה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל כַּח זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרִאוֹת מִיּוֹצֵאֵי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סְפָר הַזְהַר, יְפִקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובזהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנ לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסיים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהף לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה ש'היה ה'וא - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגברתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

כּי אָמַר אֱלֹהִים וַגּוֹמֵר), כּי יוֹדַע אֱלֹהִים כּי בּוֹרֵא אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כַּאֲלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב וְרָע, כּדִּי שְׁלֵא תְהִיּוּ בְדַמּוּתוֹ, וְעֵבֶר עַל לֹא תִנְאַף שֶׁהִטִּיל זְהֵמָה בְּחֻוּהָ, וְעֵבֶר עַל לֹא תִרְצַח שֶׁהִרְגֵּאת אָדָם וְאֶת חֻוּהָ, שְׁכַף דְּרַכּוּ שֶׁל הַיָּצֵר הָרָע - מִפְתָּה בְּנֵי אָדָם, וְאַחַר כֵּף עוֹלָה וּמְלִשִׁין עֲלָיו, וְנוֹטֵל רְשׁוֹת וְיִרְדּוּ וְנוֹטֵל הַנְּשֻׁמָּה.

תקון ששים

בְּרֵאשִׁית זֶה בְּרִי"ת, שְׁנֵאמַר בַּה עֵץ הַחַיִּים, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וּבַהֲפֹדֶף תְּבִי"ר, שְׁגָרָם שְׁכָר לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְזֶה עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, טוֹב הוּא הָאֵילָן, אוֹתוֹ שְׁכַתּוֹב וְתֵרָא הָאִשָּׁה כּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם, וּפְרִיּוֹ רָע, כּפִי הַמְּרֵאָה שְׁלָה כֵף הִיָּה (הוֹא) נִרְאָה לָהּ מִבְּחוּץ, כְּמוֹ שְׂבֻפָּה, מְלִים יָפוֹת מִבְּחוּץ וְלֵב מְלֵא בְּטַנּוּפִים מִבְּפְּנִים, וְזוֹ לֹא הִיָּתָה יוֹדַעַת שֶׁסֶם הַמּוֹת הִיָּה בְּפְּנִים הַפְּרִי. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב וְתַקַּח מ"פְּרִי וְיִתְאָכַל וְתִתֵּן גַּם לְאִשָּׁה וַגּוֹמֵר, הָרִי פְּרִי הָאֵילָן, שְׁשֶׁם מו"ת (מִבְּפְּנִים, גָּרָם לָהּ שְׂאֵבְלָה).

וַיֵּשׁ קַלְפּוֹת שֶׁל הַפְּרִי שֶׁהֵן תְּהוּ וּבְהוּ וְחֻשָּׁף וְתֵהוּם, שֶׁהַקַּלְפּוֹת הִלְלוּ הֵן רָע, הַמַּח מִבְּפְּנִים טוֹב, עֵץ הַחַיִּים, קַלְפּוֹתָיו יָפוֹת וְהַמַּח שֶׁלוֹ יָפָה, וְזֶהוּ עֲנַפּוֹ נָאָה וּפְרִיּוֹ רַב, וַיֵּשׁ אֵילָן שְׁכַלוֹ רָע, הַמַּח וְהַקַּלְפָּה כָּלָם מְרִים, וְהַמִּים שְׁלָהֶם מְרִים, זֶהוּ שְׁכַתּוֹב וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִים מִמֶּרָה כּי מְרִים הֵם וַגּוֹמֵר, וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ וַגּוֹמֵר, וּבּוֹ וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים, עֵץ מְתוֹק שֶׁמֶמֶנּוּ יוֹצְאִים עֲנַפִּים וְשָׂרְשִׁים, שְׁנֵאמַר בְּהֵם וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּח צוּפִים, וּמְשׁוּם זֶה יֵשׁ עֵץ שֶׁעֲנַפָּיו מְתוֹקִים וְעֵץ שֶׁעֲנַפָּיו מְרִים, וַיֵּשׁ

כּי אָמַר אֱלֹהִים וַגּוֹמֵר) כּי יוֹדַע אֱלֹהִים כּי בּוֹרֵא אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כַּאֲלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב וְרָע (בְּרֵאשִׁית ג' ה), בְּגִין דְּלֹא תִהְיוּן בְּדִיּוּקְנִיָּה, וְעֵבֶר עַל לֹא תִנְאַף, דֶּהִטִּיל זְהֵמָה בְּחֻוּהָ, וְעֵבֶר עַל לֹא תִרְצַח, דֶּקְטִיל לְאָדָם וּלְחֻוּהָ, דֶּהִכִּי אֲרַחֵא דִּיצְרָא כִּישָׂא מִפְּתֵי לְבַנֵּי נְשָׂא, וּלְכַתֵּר סְלִיק וְאַלְשִׁין לִיָּה, וְנוֹטִיל רְשׁוֹ וְנַחִית וְנוֹטִיל נְשֻׁמָּה.

תקונא שתיין

בְּרֵאשִׁית דָּא בְּרִי"ת, דְּאֲתַמַּר בִּיה עֵץ הַחַיִּים, וְהָא אוּקְמוּהָ, וּבַהֲפּוּכָא תְּבִי"ר, דְּגָרָם תְּבִירוֹ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְדָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, טוֹב אִיהוּ אֵילָנָא, הֵהוּא דְכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית ג' ו) וְתֵרָא הָאִשָּׁה כּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם, וְאִיבָא דִּילִיָּה רָע, כְּפּוֹם חִיזוּ דִּילִיָּה הִכִּי הוּוּה (ג"א אִיהוּ) אֲתַחֲזִיא לָהּ מְלָכְר, כְּגוֹוְנָא דְּפוּמָא מְלִין שְׁפִירִין מְלָכְר, וְלָבָא מְלִיָּיא טְנוּפִין מְלָגָאו, וְדָא לֹא הוֹת יוֹדְעָא דְּסֶם הַמּוֹת הוּוּה מְלָגָאו דְּאִיבָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְ"תַקַּח מ"פְּרִי וְ"תֵאָכַל, וְתִתֵּן גַּם לְאִשָּׁה וַגּוֹמֵר (ש"ס), הָרִי אִיבָא דְּאֵילָנָא דְּתַמָּן מו"ת (מְלָגָאו גָּרָם לָהּ דְּאֵבְלָה). וְאִית קְלִיפִין דְּאִיבָא דְּאֵינוּן תְּהוּ וּבְהוּ וְחֻשָּׁף וְתֵהוּם, דְּקַלְפִּין אֵלִין אֵינוּן רָע, מוּחָא מְלָגָאו טוֹב, אֵילָנָא דְּחִי קְלִיפִין דִּילִיָּה שְׁפִירִין וּמוּחָא דִּילִיָּה שְׁפִיר, וְדָא אִיהוּ עֲפִיָּה שְׁפִיר וְאַנְבָּה שְׂגִיא (דְּנִיאֵל ד' ט), וְאִית אֵילָנָא דְּכוּלִּיָּה בִּישׁ, מוּחָא וּקְלִיפָה כְּלָהוּ מְרִירִין, וּמִיִּין דְּלָהוּן מְרִירִין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שְׁמוֹת טו כג) וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִים מִמֶּרָה כּי מְרִים הֵם וַגּוֹמֵר, וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ וַגּוֹמֵר, וּבִיָּה וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים, עֵץ מְתוֹק דְּמַנְיָה נְפִקִין עֲנַפִּין וְשָׂרְשִׁין, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (תְּהֵלִים יט יא) וּמְתוֹקִים

מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּח (דף צג ע"ב) צוֹפִים, וּבִגְיִן דָּא אֵית
עֵץ דְּעִנְפִין דִּילִיה מְתִיקָן, וְעֵץ דְּעִנְפִין דִּילִיה
מְרִירָן, וְאֵית מֵיִן מְתִיקָן וּמֵיִן מְרִירָן, דְּדָא
לְקַבֵּל דָּא עֲבַד קוּדְשָׁא בְרִיהּ הוּא, וְאֵית דְּאִיהוּ
פְּלָגוּ דִּילִיה מְתִיקָא וּפְלָגוּ דִּילִיה מְרִירָא, וְדָא
עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, פְּגוּנָא דְכִסְפָּא מְעוּרָב
בְּעוּפְרָת, וְאֵית אֵילָנָא דְקִלְיִפִין דִּילִיה בִּישׁוּן
מְלָכָר וּמוּחָא מְתִיקָא מְלָגָא, הָכִי תִשְׁכַּח בְּר
נִשׁ בִּישׁ בְּמִלֵּי פוּמוּי (נ"א וּבְפוּמוּי מִפִּיק בִּישׁ
מְלָכָר) וְטוֹב בְּלַבִּיה מְלָגָא, וְאֵית מְפוּמוּי טוֹב
וְלַבִּיה בִּישׁ, הָאִי אִיהוּ עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע,
הָכָא מְקַנְן נַחֲשׁ רַמְאִי.

הָכִי אִיהוּ בְר נִשׁ דְּתִשְׁכַּח לִיה גּוֹפִיה שְׁפִיר,
וְסִמְנִין דִּילִיה כְּלֵהוּ שְׁפִירָן, וְנִשְׁמַתִּיה
נִפְשׁ חֵיִבָּא מְלָגָא, וְתִשְׁכַּח בְּר נִשׁ גּוֹפִיה בִּישׁ
בְּכָל סִמְנִין דִּילִיה, וְנִשְׁמַתִּיה מְלָגָא שְׁפִירָא,
דָּא אִיהוּ צְדִיק וְרַע לוֹ, אֲבָל מָאן דְּאִיהוּ טוֹב
מְלָכָר וְרַע מְלָגָא, אִיהוּ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, בְּגִין
דְּלֹא יְהֵא לִיה חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי, טוֹב
מְלָכָר וּמְלָגָא צְדִיק וְטוֹב לוֹ, בִּישׁ מְלָגָא
וּמְלָכָר רָשָׁע וְרַע לוֹ, וְהָא אוּקְמוּהָ.

טוֹב מְלָגָא וּלְבוּשָׁא דִּילִיה בִּישׁ, דָּא אִיהוּ
עֲנִי וְרוּכְבַּ עַל חֲמוֹר (זכריה ט ט), רַע מְלָגָא
וּלְבוּשָׁא דִּילִיה שְׁפִיר מְלָכָר, עַל הָאִי
אַתְמַר (קהלת יז) רְאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים, וְכֹלָא
אֲשַׁתְּמוּדַע בְּעוּבְדוּי דְּבַר נִשׁ, מָאן דְּאִיהוּ
מְלָגָא, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּ קַדְמָאִין לֹא
הַמְדָּרֵשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֵא הַמְעֵשָׂה הוּא הָעֵקֶר,
דְּשִׁטְיִין מְסַתְּפְלִין בְּגוּפָא דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא, הַדָּא
הוּא דְּכַתִּיב (איוב י יא) עוֹר וּבֶשֶׁר תְּלַבִּישְׁנִי,
וְצִדִיקָא בְּעוּבְדִין טְבִין.

מִים מְתוּקִים וּמִים מְרִים, שְׂדָה
לְעַמַּת זֶה עֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְיֵשׁ שֶׁהוּא חֲצִיו מְתוּק
וְחֲצִיו מֶר, וְזֶה עֵץ הַדְּעַת טוֹב
וְרַע, כְּמוֹ שֶׁהַפֶּסֶף הַמְעֻרָב
בְּעוּפְרָת, וְיֵשׁ עֵץ שֶׁקְּלֻפּוֹתָיו רַעִים
מִבְּחוּץ וְהַמֶּחַ מְתוּק מִבְּפְּנִים. כֶּךָ
תִּמְצָא אָדָם רַע בְּדַבְרֵי פִּיו (ובפיו
מוציא רע מבחוץ) וְטוֹב בְּלִבּוֹ מִבְּפְּנִים,
וְיֵשׁ מִפּוֹ טוֹב וְלִבּוֹ רַע, זֶהוּ עֵץ
הַדְּעַת טוֹב וְרַע, כֶּאֱמָן מְקַנְן נַחֲשׁ
רַמְאִי.

כֶּךָ הוּא אָדָם שֶׁתִּמְצָא אוֹתוֹ גּוֹפוֹ
יִפְהָ, וְסִמְנֵי כָלִם יִפִּים בְּמַדָּה,
וְנִשְׁמַתּוּ נִפְשׁ רָשָׁע מִבְּפְּנִים,
וְתִמְצָא אָדָם גּוֹפוֹ רַע בְּכָל סִמְנֵי
וְנִשְׁמַתּוּ מִבְּפְּנִים יִפְהָ, זֶהוּ צְדִיק
וְרַע לוֹ, אֲבָל מִי שֶׁהוּא טוֹב
מִבְּחוּץ וְרַע מִבְּפְּנִים, הוּא רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ, כִּדִּי שְׁלֵא יְהִיה לוֹ חֵלֶק
בְּעוֹלָם הַבָּא, טוֹב מִבְּחוּץ
וּמִבְּפְּנִים - צְדִיק וְטוֹב לוֹ, רַע
מִבְּחוּץ וּמִבְּפְּנִים - רָשָׁע וְרַע לוֹ,
וְהִרֵי פְּרִשׁוּהָ.

טוֹב מִבְּפְּנִים וּלְבוּשׁוֹ רַע, זֶהוּ עֲנִי
וְרוּכְבַּ עַל חֲמוֹר, רַע מִבְּפְּנִים
וּלְבוּשׁוֹ יִפְהָ מִבְּחוּץ, עַל זֶה נֹאמַר
רְאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים, וְהַפֶּל
נִוְדַע בְּמַעֲשֵׂי הָאָדָם מִי שֶׁהוּא
מִבְּחוּץ, וְלֹא לְחִנָּם בְּאֵרוֹ
הִרְאִשׁוּנִים לֹא הַמְדָּרֵשׁ עֵקֶר אֲלֵא
הַמְעֵשָׂה הוּא הָעֵקֶר, שֶׁהַשׁוֹטִים
מְסַתְּפְלִים בְּגוּפָא שֶׁהוּא הִלְבוּשׁ,
זֶהוּ שֶׁפְּתוּב עוֹד וּבֶשֶׁר תְּלַבִּישְׁנִי,
וְהַצְדִיקִים בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים.

וְעוֹד וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ, זֶה הַמָּטָה
שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁהִיָּה מִתְּהַפֵּף מִמָּטָה
לְנַחֲשׁ וּמִנַּחֲשׁ לְמָטָה, כְּמוֹ לְהֵט
הַחֶרֶב הַמִּתְּהַפֵּכֶת, וְזֶה מִטְטְרוּיָן,
שְׂבוּ הִיָּה מִשְׁתַּמֵּשׁ מִשָּׂה רַבְּנוּ,
כְּמוֹ שֶׁהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁהוּא

וְעוֹד (שמות טו כה) וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ, דָּא מָטָה דְּמֹשֶׁה, דַּהּוּהָ מִתְּהַפֵּף מִמָּטָה
לְנַחֲשׁ וּמִנַּחֲשׁ לְמָטָה, כְּגוֹן לְהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְּהַפֵּכֶת (בראשית ג כד), וְדָא

מִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ וְהִיָּה מְנַהֵיג בּוֹ אֶת
הַתַּחְתּוֹנִים, אִף כִּף מִשָּׁה, שְׁהִיָּה
כְּמוֹהוּ, הִיָּה מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִטָּה.
וְלִמָּה נִקְרָא מִטְטֵרוּיִן מִטָּה?
שְׁלַפְעָמִים מִטָּה כְּלַפֵּי זְכוֹת
לְצַדִּיקִים, וְלַפְעָמִים מִטָּה חוֹבָה
לְרָשָׁעִים, וְלִכֵּן הַתְּהַפֵּף מִמִּטָּה
לְנַחֵשׁ, לְרָשָׁעִים לְהִלְקוֹתָם בּוֹ,
וּמִנַּחֵשׁ לְמִטָּה לְצַדִּיקִים, לְתַת
לָהֶם בּוֹ שָׁכָר.

שְׁכָר הוּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַמְלֵאכָה הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁהִנְשָׂמָה
שְׂרוּכְכַת עַל הַגּוּף, וְצַדִּיק,
בְּמִקּוֹם הַזֶּה נֹאמַר בּוֹ צַדִּיק מוֹשֵׁל
יֵרָאֵת אֱלֹהִיִּם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
מְהַפֵּף דִּין לְרַחֲמִים, וּבְמִקּוֹם הַזֶּה
צָרִיךְ שְׁנוֵי מַעֲשֵׂה כְּדֵי שִׁיתְהַפֵּף
מִדִּין לְרַחֲמִים, וְשְׁנוֵי הַשֵּׁם וְשְׁנוֵי
מְקוֹם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
מְבַפְּנִים, נֹאמַר בּוֹ אֲנִי יְהוָה לֹא
שְׁנִיתִי, שֶׁהוּא רַחוּם וְחַנוּן, אֵין
בּוֹ דִין כָּלֵל וְלֹא שְׁנוּיִים.

וּכְשֶׁאֲדָם שׁוֹלֵט עַל יְצֵרוֹ, נִהְפֵּף
הַנַּחֵשׁ לְמִטָּה, וְאִם יְצֵרוֹ שׁוֹלֵט
עָלָיו, נִהְפֵּף מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ, וּמִיָּד
וַיֵּנֶס מִשָּׁה מִפְּנֵיו. מַה זֶה וַיֵּנֶס?
אֵלֹא כִּאֵן רוּמֵז שְׁנוֵי מְקוֹם, שְׂבִרַח
מִמְקוֹמוֹ וּמִלְּפָנָיו, וְזֶהוּ סוּד
וּתְפַקְחָנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם, וּבִמָּה
נִפְקָחוּ? לְדַעַת טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא
הַמִּטָּה הַכּוֹלֵל מְשַׁנְּיָהֶם.
כִּשְׁהַתְּהַפֵּף מִנַּחֵשׁ לְמִטָּה, נֹאמַר
בּוֹ צַדִּיק וְטוֹב לוֹ, וּכְשֶׁהַתְּהַפֵּף
מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ, נֹאמַר בּוֹ רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ.

תקון אחד וששים

בְּרֵאשִׁית - זוֹ מַחְשְׁבָה, אֱלֹהִיִּם
- זוֹ הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, מַעֲשֵׂה,
שְׁשֻׁנֵיהֶם יֵרָאֵה וְאֵהָבָה, אֶת
הַשָּׁמַיִם - זֶה הַקּוֹל, וְאֶת הָאָרֶץ -
זֶה הַדְּבִיר, וּבְכָל חֲטָאוֹ אָדָם

וּרְחִימוֹ, אֶת הַשָּׁמַיִם דָּא קְלָא, וְאֶת הָאָרֶץ דָּא דְבוּרָא, וּבְכָלֵא חָאבוֹ אָדָם

מִטְטֵרוּיִן, דְּבִיָּה הוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ מִשָּׁה רַבִּינוּ,
כְּגוּוֹנָא דְעַמּוּדָא דְאִמְצַעִיתָא דְהוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ
בִּיה, וְהוּא מְנַהֵיג תַּתְּאִין בִּיה, אוּף הָכִי מִשָּׁה
דְּהוּא כְּגוּוֹנָא דִילֵיה, הוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִטָּה,
וְאִמָּאי אֶתְקָרִי מִטְטֵרוּיִן מִטָּה, דְלִזְמִינִן מִטָּה
כְּלַפֵּי זְכוֹ לְצַדִּיקָא, וְלִזְמִינִן מִטָּה כְּלַפֵּי חוֹבָא
לְרָשָׁעִיא, וּבְגִין דָּא אֶתְהַפֵּף מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ
לְרָשָׁעִיא לְאֶלְקָאָה לִזְוִן בִּיה, וּמִנַּחֵשׁ לְמִטָּה
לְצַדִּיקָא לְמִיָּהֵב לִזְוִן בִּיה אַגְרָא.

דְּהָכִי אִיהוּ עַל הָאֵי מְלֵאכָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, כְּגוּוֹנָא דְנִשְׁמַתָּא דְרִכִּיב עַל גּוּפָא,
וְצַדִּיק בְּהָאֵי אֶתֵר אֶתְמַר בִּיה (שְׁמוּאֵל ב כג) צַדִּיק
מוֹשֵׁל יֵרָאֵת אֱלֹהִיִּם, בְּגִין דְּאִיהוּ מְהַפֵּף דִּינָא
לְרַחֲמֵי, וּבְהָאֵי אֶתֵר צָרִיךְ שְׁנוֵי מַעֲשֵׂה, בְּגִין
דִּיתְהַפֵּף מִדִּינָא לְרַחֲמֵי, וְשְׁנוֵי הַשֵּׁם וְשְׁנוֵי
מְקוֹם, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ מְלַגְּאוּ,
אֶתְמַר בִּיה (מְלֵאכִי ג ו) אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי,
דְּאִיהוּ רַחוּם וְחַנוּן, לִית בִּיה דִּינָא כָּלֵל וְלֹא
שְׁנוּיִן.

וְכַד בַּר נִשׁ שְׁלִיט עַל יְצִרְיָה, נִהְפֵּף נַחֵשׁ
לְמִטָּה, וְאִם יְצִרְיָה שְׁלִיט עָלֵיה, נִהְפֵּף
מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ, וּמִיָּד וַיֵּנֶס מִשָּׁה מִפְּנֵיו (שְׁמוֹת ד
א). מָאֵי וַיֵּנֶס, אֵלֹא הָכָא רְמִיז שְׁנוֵי מְקוֹם, דְּבִרַח
מֵאֶתְרֵיה וּמִקְמֵיה, וְדָא אִיהוּ רְזָא וּתְפַקְחָנָה
עֵינֵי שְׁנֵיהֶם (בְּרֵאשִׁית יג), וּבְמָאֵי אֶתְפַקְחוּ, לְמַנְדַּע
טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ מִטָּה כָּלִיל מִתְרוּיָהוּ, כַּד
אֶתְהַפֵּף מִנַּחֵשׁ לְמִטָּה אֶתְמַר בִּיה צַדִּיק וְטוֹב
לוֹ, וְכַד אֶתְהַפֵּף מִמִּטָּה לְנַחֵשׁ אֶתְמַר בִּיה רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ.

תקונא חד ושתיין

בְּרֵאשִׁית דָּא מַחְשְׁבָה, אֱלֹהִיִּם דָּא אִימָא
עֲלָאָה עוּבְדָא, דְּתִרוּיָהוּ דְחִילוֹ

וְחֹהָה, אֶפְרִישׁוּ בֵּין אָבָא וְאִמָּא דְאִינוּן
מַחְשְׁבָה וְעוֹבְדָא, וּבֵין קוּל וְדְבוּר דְאִינוּן בְּרָא
וּבְרֵתָא, וּבְגִין דָּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוּל יְהוָה
אֱלֹהִים מִתְּהִלָּךְ בְּגִן לְרוּחַ הַיּוֹם (שם), אֶת
קוּל דָּא (דף צד ע"א) עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא,
וּשְׂכִינְתָא עֲמִיה, יְהוָה אֱלֹהִים אָבָא וְאִמָּא,
וְאִינוּן אַרְבַּע אֲתוּוֹן יְהוָה, י' אָבָא ה' אִמָּא
ו' בְּרָא ה' בְּרֵתָא, דְאִינוּן מַחְשְׁבָה וּמַעֲשֵׂה
קָלָא וְדְבוּרָא, (וְרוּא דְמִלָּה מַחְשְׁבָה מְצִטְרָפָא לְמַעֲשֵׂה וְדָא
רוּא ו'ר דְהִיא י' וְקָלָא וְדְבוּר דְאִיהוּ שְׁמַיִם וְאָרְצָא וְכָל
צְבָאִים), קוּל דְהוּה אָזִיל בְּגִין דָּא עֲמוּדָא
דְאִמְצָעִיתָא, שְׁמַע קָלִיה דְהוּה אָזִיל בְּגִנְתָּא
בְּעַנְפֵי אֵילָנָא, מֵהֵהוּא אֵילָנָא דְחָאב בֵּיה אָדָם
קְדָמָא, דְהוּה אָמַר אֵילָנָא לְסַמְא"ל חֵיִיבָא
נְחָשׁ הַקְדָּמוֹנִי, רְשַׁע אַל תִּגַּע בִּי, וּבָאֵן אֲתֵר
הוּה אָזִיל קָלָא בְּגִנְתָּא דְאִיהִי אֲדִנִי דִינִי"א,
לְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, דְאֲתָמַר בֵּיה (אֵיּוֹב א' ו') וַיְהִי
הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה,
וְדָא אִיהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם, וּמַה הוּוּ אָמְרִין בְּנֵי
הָאֱלֹהִים, אָלָא אָתוּ לְהִתְיַצֵּב עַל מֵימְרָא
דְיְהוָה, דְכִד אָמַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (בְּרַאשִׁית
א כו) נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, אָמְרוּ אִינוּן
מַה אָדָם וַתִּדְעֵהוּ (תְהִלִּים קמ"ג), (ס"א אָמְרוּ אִינוּן מַה

אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגוֹמַר) (שם ח ה).

וְעוֹד, וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוּל יְהוָה
אֱלֹהִים, אוֹתוֹ הַקּוּל הָיָה בְּגִין,
שְׂהִיא הַשְּׂכִינָה, שְׁשָׁם עֵץ הַחַיִּים
נְטוּעַ, חוּה גְרָמָה שְׁנַעְקַר הָאֵילָן
מִן הַגֵּן, וְאָדָם גָּרַם בְּמַחְשְׁבָתוֹ
שְׁהִסְתַּלְקָה נְבִיעַת הָאֵילָן,
שְׁהִיתָה יוֹרְדַת לְגִן, וְנִשְׁאַרְהָ
יְבֹשָׁה. יְהוָה זֶה הָאֵילָן, הִ"ה
עֲנַפּוֹ וְשָׂרְשׁוֹ, ו' גּוֹף הָאֵילָן, י'
פְּרִי, מַעֲנֵנוּ, וְהִנְקֵדָה שְׁלוֹ כְּמוֹ
זֶה: יְהוָה, שְׁהוּא אֶחָד וְשְׁמוֹ
אֶחָד. וּמִנֵּין לְנוּ שְׁנַקְרָאת הַנְּבִיעָה
אֶחָת? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר יְקוּוּ הַמַּיִם

וְחֹהָה, אֶפְרִישׁוּ בֵּין אָבָא וְאִמָּא דְאִינוּן
מַחְשְׁבָה וְעוֹבְדָא, וּבֵין קוּל וְדְבוּר דְאִינוּן בְּרָא
וּבְרֵתָא, וּבְגִין דָּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוּל יְהוָה
אֱלֹהִים מִתְּהִלָּךְ בְּגִן לְרוּחַ הַיּוֹם (שם), אֶת
קוּל דָּא (דף צד ע"א) עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא,
וּשְׂכִינְתָא עֲמִיה, יְהוָה אֱלֹהִים אָבָא וְאִמָּא,
וְאִינוּן אַרְבַּע אֲתוּוֹן יְהוָה, י' אָבָא ה' אִמָּא
ו' בְּרָא ה' בְּרֵתָא, דְאִינוּן מַחְשְׁבָה וּמַעֲשֵׂה
קָלָא וְדְבוּרָא, (וְרוּא דְמִלָּה מַחְשְׁבָה מְצִטְרָפָא לְמַעֲשֵׂה וְדָא
רוּא ו'ר דְהִיא י' וְקָלָא וְדְבוּר דְאִיהוּ שְׁמַיִם וְאָרְצָא וְכָל
צְבָאִים), קוּל דְהוּה אָזִיל בְּגִין דָּא עֲמוּדָא
דְאִמְצָעִיתָא, שְׁמַע קָלִיה דְהוּה אָזִיל בְּגִנְתָּא
בְּעַנְפֵי אֵילָנָא, מֵהֵהוּא אֵילָנָא דְחָאב בֵּיה אָדָם
קְדָמָא, דְהוּה אָמַר אֵילָנָא לְסַמְא"ל חֵיִיבָא
נְחָשׁ הַקְדָּמוֹנִי, רְשַׁע אַל תִּגַּע בִּי, וּבָאֵן אֲתֵר
הוּה אָזִיל קָלָא בְּגִנְתָּא דְאִיהִי אֲדִנִי דִינִי"א,
לְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, דְאֲתָמַר בֵּיה (אֵיּוֹב א' ו') וַיְהִי
הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה,
וְדָא אִיהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם, וּמַה הוּוּ אָמְרִין בְּנֵי
הָאֱלֹהִים, אָלָא אָתוּ לְהִתְיַצֵּב עַל מֵימְרָא
דְיְהוָה, דְכִד אָמַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (בְּרַאשִׁית
א כו) נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, אָמְרוּ אִינוּן
מַה אָדָם וַתִּדְעֵהוּ (תְהִלִּים קמ"ג), (ס"א אָמְרוּ אִינוּן מַה
אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגוֹמַר) (שם ח ה).

וְעוֹד וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוּל יְהוָה אֱלֹהִים, הַהוּא
קָלָא הוּה בְּגִנְתָּא דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא, דְתַמָּן
עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, חוּה גְרָמָת דְאֲתַעְקַר אֵילָנָא
מִגִּנְתָּא, וְאָדָם גָּרַם בְּמַחְשְׁבָתָא דִּילִיה
דְאִסְתַּלְקִי נְבִיעוֹ דְאֵילָנָא, דְהוּה נְחִית לְגִנְתָּא,
וְאִשְׁתַּאֲרַת יְבֹשָׁה, יְהוָה דָּא אֵילָנָא, הִ"ה
עֲנַפּוֹ וְשָׂרְשׁוֹ, ו' גּוֹפָא דְאֵילָנָא, י' אֵיבָא
דִּילִיה, נְבִיעוֹ דִּילִיה, נְקוּדָה דִּילִיה כְּגוֹוֹנָא דָּא
יְהוָה, דְאִיהוּ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, וּמִנְלָן

מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה, אדני".

וכמו שם זה ויתחבא אדם ואשתו
מפני יהו"ה אלהי"ם. וכי יכול
אדם להתכסות ממנו, והרי כתוב
אם יסתר איש במסתרים ואני לא
אראנו נאם יהו"ה? אלא כפסו פניו
חרלים, התכסו פניו מבשת,
שנפקחו עיניהם וראו מה שעשו
למעלה, שגרמו לעקר את האילן
ממקומו והמעין לסלק משם,
וזהו ויתחבא האדם וגומר, שם
התכסו פניו מבשת, ששם חטאו,
במה שהיה בתוך עץ הגן, שם
התכסו פניו. יש מי שאומר, בתוך
עץ - זה צדיק, ובמקום זה ויסתר
משה פניו, שזכר מה שארע לו
בראשונה, הזכיר חטאו והתכסה
מבשת, ומשום זה זכה לותמונת
יהו"ה יביט, וזה "שהוא החכמה
התחתונה, והוא פרי האילן,
שהיה בראש צדיק, ו' - גוף
הברית, ה"ה זה מקום הערלה
ופריעה, ארבע אותיות היו על
צדיק שהוא עץ פרי, הוא גרם
שהסתלקו ממנו, והוא נעקר מן
הגן, כך עקר הקדוש ברוך הוא
את האדם מגופו וגרשו מגנו,
כמו שנאמר ויגרש את האדם.

תקון ששים ושנים

בראשית, שם ב"ת, שם א"ש (שם
אשרי). באותו זמן הסתלק הקדוש
ברוך הוא משכינתו ונשארה בת
יחידה, זהו שכתוב איכה ישבה
בדד, וסוד הדבר - ויקרא יהו"ה
אלהי"ם אל האדם ויאמר לו
איכה, איכה כ"ה? אמר לו, אף על
גב שגרמת לכל זה ועשית פרוז
באותיות שהסתלק י' מה', ו'
מה', ונשארה השכינה למעלה
יחידה, והשכינה למטה יחידה,

על גב דגרמת פולי האי,

דאתקרי נביעו אחד, כמה דאתמר (בראשית א
ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד,
ותראה היבשה אדני".

ובגין דא ויתחבא האדם ואשתו מפני יהו"ה
אלהי"ם (שם ג ח), וכי יכול בר נש
לאתכסיא מניה, והא פתיב (ירמיה כג כד) אם יסתר
איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהו"ה,
אלא כפסו פניו חרלים (משלי כד לא), אתכסיו
אנפוי מבשת, דאתפקחו עינייהו וחזו מה
דעבדו לעילא, דגרימו לאעקרא אילנא
מאתריה, ונביעו לסלקא מתמן, ודא איהו
ויתחבא האדם וגומר, תמן אתכסיו אנפוי,
מן בשת, דתמן חאבו, במה דהוה בתוך עץ
הגן, תמן אתכסיו אנפוי, אית מאן דאמר
בתוך עץ דא צדיק, ובאתר דא ויסתר משה
פניו (שמות ג ו), דאדכר מה דאירע ליה
בקדמיתא, אדפיר חוביה ואתכסי מבשת,
ובגין דא זכה וותמונת יהו"ה יביט (במדבר יב
ה). ודא י' דאיהו חכמה תתאה, ואיהו איבא
דאילנא, דהוה פריש צדיק, ו' גופא דברית,
ה"ה דא אתר דערלה ופריעה, ארבע אתוון
הוו על צדיק דאיהו עץ פרי, איהו גרים
דאסתלקו מניה, ואתעקר איהו מגנתא, הכי
אעקר קודשא בריך הוא לאדם מגופיה, ותריך
ליה מגנתייה, כמה דאת אמר (בראשית ג כד) ויגרש
את האדם.

תקונא שתין ותריין

בראשית תמן ב"ת, תמן א"ש (נ"א תמן אשרי),
בהווא זמנא אסתלק קודשא בריך
הוא משכינתיה, ואשתארת בת יחידה, הדא
הוא דכתיב (איכה א א) איכה ישבה בדד, ורזא
דמלה ויקרא יהו"ה אלהי"ם אל האדם ויאמר
לו איכה (בראשית ג ט), איה כ"ה, אף

משום כך ויאמר לו איפה, אי"ה כ"ה, ויאמר את קולך שמעתי בגן, בגלל זה ואירא פי עירם אנכי ואחבא. ועוד ואחבא, סוד הדבר - ערום ראה רעה ונסתר, מה הסתירה של האדם? אלא בא תראה, בזמן שיש רשות למשחית להשחית, נאמר בו פי תצא אש ומצאה קוצים וכו', ובאותו זמן והיה כצדיק פרשע, ומשום זה יש לאדם באתו הזמן להסתתר ולהתפסות, שלא ימצא ביניהם, שבאותו הזמן יש נספה בלא משפט, ומשום זה ואירא פי עירם אנכי ואחבא, ובמה נסתר אדם מאלו הדינים והקטרוגים שלא ישלטו עליו? בתשובה. זהו שכתוב ישב בסתר עליון, זו האם שהיא סתר, עליון מפנה זו חכמה שלא נודעת אלא בה'. בצל שד"י יתלונן, זו האם התחוננה (העליונה), הצל של שד"י שהוא אות ברית קדש, שנאמר בו אף בצלם יתהלך איש, וזו השכינה התחוננה, שהיא צלמו של הקדוש ברוך הוא, ועליה נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, בצלמו ממש, זו שכינה, צלמו של הקדוש ברוך הוא, במדה שלו, בשעור שלו, שלא הוסיף ולא גרע. מה זה האדם?

זו שכינה. (זה העמוד האמצעי)

אמר רבי אלעזר: והרי בשכינה לא כתוב בה בריאה אלא אצילות, ועוד, שהיה לו לומר ויברא יהו"ה את האדם, מה זה אלהים? אלא שכינה נקראת אלהים, ועל אותה נשמה שנתנה באדם, נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו,

ועבדת פרוּדָא בַּאֲתוּוֹן דְּאֶסְתִּלַּק י' מִן ה' ו' מִן ה', וְאֶשְׁתַּאֲרַת שְׂכִינְתָא לְעֵילָא יְחִידָאָה, וְשְׂכִינְתָא לְתַתָּא יְחִידָאָה, בְּגִין דָּא וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיפָה, אֵי"ה כ"ה, וַיֹּאמֶר אֶת קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגִין דָּא וַיֹּאירָא פִּי עִירוּם אֲנֹכִי וְאֶחְבֵּא, וְעוֹד וְאֶחְבֵּא, רְזָא דְמַלְאָה, עָרוּם רָאָה רְעָה וְנִסְתָּר (משלי כג ב). מַאי סְתִירָה דְּבַר נֶשׁ, אֲלֵא תָא חֲזִי בְּזַמְנָא דְאִית רִשׁוֹ לְמַחְבְּלָא לְחַבְל, (דף טז ע"ב) אֲתִמַּר בֵּיהּ (שמות כב ה) כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמִצָּאָה קוֹצִים וְכוּ', וּבַהֲהוּא זְמַנָּא וְהִיָּה כְּצַדִּיק כְּרָשָׁע (בראשית יח כה), וּבְגִין דָּא אִית לֵיהּ לִבְר נֶשׁ בַּהֲהוּא זְמַנָּא לְאֶתְטַמְרָא וּלְאֶתְפַּסְיָא, דְּלֵא יִשְׁתַּפַּח בִּינֵייהוּ, דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא יֵשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט, וּבְגִין דָּא (שם) וַיֹּאירָא פִּי עִירוּם אֲנֹכִי וְאֶחְבֵּא, וּבְמַאי נִסְתָּר בַּר נֶשׁ מֵאֲלִין דִּינִים וְקַטְרוּגִין דְּלֵא שְׁלִטִין עֲלֵיהּ, בְּתִיּוּבְתָא, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים צא א) יוֹשֵׁב בְּסִתְר עֲלִיוֹן, דָּא אֵימָא דְאִיְהִי סִתְר, עֲלִיוֹן מְנַה דָּא חֲכָמָה, דְּלֵא אֶשְׁתַּמּוּדַע אֲלֵא בַּה', בְּצֵל שְׁד"י יִתְלַוֵּן (שם) דָּא אֵימָא תַתָּאָה, (ג"א עלאה) צֵל דְּשְׁד"י דְאִיְהוּ אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, דְּאֲתִמַּר בֵּיהּ (שם לט ז) אַף בְּצֵלִים יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, וְדָא שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דְאִיְהִי צֵלְמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, וְעֲלֵיהּ אֲתִמַּר (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצֵלְמוֹ בְּצֵלְמוֹ מִמֶּשׁ דָּא שְׂכִינְתָא, צֵלְמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, בְּמִדָּה דִּילֵיהּ בְּשַׁעוֹר דִּילֵיהּ דְּלֵא אוֹסִיף וְלֵא גֵרַע, מַאי הָאָדָם דָּא שְׂכִינְתָא, (ג"א דא עמודא דאמצעיתא).

אמר רבי אלעזר והא בשכינתא לא כתיב בה בריאה אלא אצילות, ועוד דהוה ליה למימר ויברא יהו"ה את האדם, מאי אלהים

אלא שכינתא אתקרי אלהים, ועל ההיא נשמתא דאתיהיבת בבר נש אתמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, בדיוקנא דשכינתא, ועל ההיא

בְּדַמּוֹת הַשְּׂכִינָה, וְעַל אוֹתָהּ
נִשְׁמָה נֹאמֵר אֲךָ בְּצִלָּם יִתְהַלֵּךְ
אִישׁ, שֶׁהָרִי בְּזִמְן שְׂמִסְתַּלְקַת
הַנִּשְׁמָה מִן הָאָדָם, אֵינּוּ יָכוֹל
לְהִתְנַעֵצ. אָמַר לוֹ: בְּרוּךְ בְּנֵי
לְעֵתִיק הַיָּמִים, וּבְנֵי, כָּל מִי
שְׂפּוֹגִם בְּדַמּוֹת הַזֶּה כְּאֵלוֹ מִמַּעַט
אֶת הַדְּמוּת, וְהַשְּׂכִינָה לֹא שׁוֹרָה
שָׁם. וּבְאוֹתוֹ הַזִּמְן שׁוֹלְטִים עָלָיו
כָּל הַמְּקַטְרְגִים מִהַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ
הַפָּגָם, וְסוּד הַדְּבָר - עַל כִּי אֵין
אֱלֹהִי בְּקִרְבִי מִצְאוּנֵי הַרְעוֹת
הָאֵלֶּה, הַרְעוֹת מִצְאוּנֵי מִשׁוּם
שֶׁהִסְתַּלְּקָה הַשְּׂכִינָה מִמֶּנִּי שֶׁהִיא
אֱלֹהִי.

תקון ששים ושרשה

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִיִּם, מֵה זֶה
אֱלֹהִיִּם? מִי אֱלֹה, וְעַל זֶה מִי
נֹאמֵר, מִי הִגִּיד לָךְ כִּי עִירָם אֶתָּה
וְגוֹמֵר, אֲשֶׁר צוֹיִתִּיךְ. אוֹתָהּ
שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְאוֹתָהּ שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ
אֲשֶׁרִי אִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת
רְשָׁעִים, שֶׁהִיא רְשׁוֹת הַרְבִּים,
אֲשֶׁת זְנוּנִים. מֵה זֶה רְשָׁעִים? זֶה
סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ, אוֹתָהּ שֶׁאָמַר עָלֶיהָ
פְּרַעַה מִי יְהוּ"ה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע
בְּקוֹלוֹ, אֲשֶׁר שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִי
וְדָאִי, שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה, הַרְפּוּאָה
לְכָל הַחֲלָאִים וְהַמְּכּוֹת. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב מִי יִרְפָּא לָךְ, וְעָלֶיהָ
נֹאמֵר וְשָׁב וְרַפָּא לוֹ, רַפְּאוּת תְּהִי
לְשַׁרְף. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁשָּׁב
לְבַעֲלָה שְׁלֵה, הִיא סוּד הַתְּשׁוּבָה,
שִׁיחֲזִיר וְיָשִׁיב אוֹתָהּ דְּרָגָה
שֶׁהַרְחִיק אוֹתָהּ מִמְּקוֹמָה, שִׁיחֲזִיר
אוֹתָהּ לְמְקוֹמָה וְיִקְרַב אוֹתָהּ
לְשָׁם. בְּאוֹתוֹ זִמְן שֶׁשְּׂכִינָה
מִרְחַקַת מִבְּעֵלָה, נֹאמֵר בְּאָדָם
וְהָיוּ חֲיִיד תְּלוּאִים לָךְ מִנְּגַד, חֲיִיד
נִקְרָאת, זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְיַפְּח בְּאִפּוֹ
מֵה זֶה (וּמְדִד) קְרוֹב יְהוּ"ה לְכָל קוֹרְאֵיו וְכוּ'?

נִשְׁמָתָא אֶתְמַר אֲךָ בְּצִלָּם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, דְּהָא
בְּזִמְנָא דְאֶסְתַּלִּיק מִבְּר נִשְׁמָתָא לָא יָכִיל
לְאִתְנַעֵצ. אָמַר לֵיהּ, בְּרִיד בְּרִי לְעֵתִיק יוֹמִין,
וּבְרִי כָּל מָאן דְּפָגִים הָאִי דִּיּוֹקְנָא, כְּאֵלוֹ מִמַּעַט
אֶת הַדְּמוּת, וְשְׂכִינְתָּא לָא שְׂרִיא תַמָּן, וּבַהֲהוּא
זְמַנָּא שְׁלַטִּין עָלֶיהָ כָּל מְקַטְרְגִין מִסְטְרָא
דְּהָהוּא פְּגִימוֹ, וְרָזָא דְמַלְּהָ (דְּבֵרִים לֹא יו) עַל כִּי
אֵין אֱלֹהִי בְּקִרְבִי מִצְאוּנֵי הַרְעוֹת הָאֵלֶּה,
הַרְעוֹת מִצְאוּנֵי בְּגִין דְאֶסְתַּלֵּק שְׂכִינְתָּא מִנִּי
דְאִיהִי אֱלֹהִי.

תקונא שתין ותלת

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִיִּם, מֵאִי אֱלֹהִיִּם מִי
אֱלֹה, וְעַל הָאִי מִי אֶתְמַר (בְּרֵאשִׁית ג)
מִי הִגִּיד לָךְ כִּי עִירָם אֶתָּה וְגוֹמֵר, אֲשֶׁר
צוֹיִתִּיךְ (שם), הִהִיא דְאֶתְמַר בָּהּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְהִהִיא דְאֶתְמַר בָּהּ (תְּהִלִּים א א) אֲשֶׁרִי
הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים, דְּהִיא
רְשׁוֹת הַרְבִּים אֲשֶׁת זְנוּנִים, מֵאִי רְשָׁעִים דָּא
סַמָּא"ל וְנַחֲשׁ, הִהִיא דְאָמַר עָלֶיהָ פְּרַעַה (שְׁמוֹת
ה ב) מִי יְהוּ"ה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ, אֲשֶׁר
דְאֶתְמַר בֵּיהּ (שם ב ב) אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךְ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, מִי וְדָאִי, דְאִיהִי תְּיֻבְתָּא, אֶסְוּוֹתָא
לְכָל מְרַעִין וּמְכַתְּשִׁין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (איכה
ב י) מִי יִרְפָּא לָךְ, וְעָלֶיהָ אֶתְמַר (ישעיה ו י) וְשָׁב
וְרַפָּא לוֹ, רַפְּאוּת תְּהִי לְשַׁרְף (משלי ג ח), זְכָאָה
אִיהוּ מָאן דְּתַב לְגַבֵּי בְּעָלָה דִּידָהּ אִיהוּ רָזָא
דְתִיּוּבְתָא, דִּיחֲזִיר וְיִתּוּב הִהוּא דְרָגָא דְרַחִיק
לֵיהּ מֵאֶתְרֵיהּ, דִּיחֲזִיר לָהּ לְאֶתְרָהּ וְיִקְרַב לָהּ
תַמָּן, בַּהֲהוּא זְמַנָּא דְשְׂכִינְתָּא מִרְחַקָא מִבְּעֵלָה,
אֶתְמַר בְּבֵר נִשׁ (דְּבֵרִים כח כ) וְהָיוּ חֲיִיד תְּלוּאִים
לָךְ מִנְּגַד, חֲיִיד אֶתְקִרִיאַת, הָדָא הוּא
דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ב ז) וְיַפְּח בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים,
נִשְׁמַת חַיִּים, אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׂמְקַרְב אוֹתָהּ לְבַעֲלָה. מֵה זֶה

זָכָאָה אִיהוּ מָאן דְּקָרִיב לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, מַאי
(נ"א ומ"ד) קָרֹוב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאָיו וכו' (תהלים
קמ"ה יח), דְּמָאן דְּקָרָא לִיהּ בְּשִׁקְרָא רְחוּק הוּא
מַנִּיהּ.

אַמְתָּ א' בְּרִישָׁא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, מ'
בְּאַמְצְעִיתָא, ת' בְּסוֹפִיָּה, (נ"א ד'
אתוון) עֲשׂוּרָא דִּילִיהּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
אַמְתָּ, דְּאִיהוּ עִישׂוּר דְּאַרְבַּע מָאָה וְאַרְבַּעִין
וְחַד, הָא רְזָא דְחַמְשָׁא וְאַרְבַּעִין מ"ה, בְּזַמְנָא
דִּישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִין בְּתוֹרַת אַמְתָּ, בְּאוּמָאָה
דְּשִׁקְרָא, אַתְמַר בֵּיהּ (דניאל ח יב) וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּ
אַרְצָה, מַאי אַרְצָה דָּא שְׂכִינְתָּא, וּבְזַמְנָא
דִּישְׂרָאֵל מְקַיְימִין תּוֹרַת אַמְתָּ בְּאוּמָאָה
דְּקִשׁוּט, אַתְמַר בֵּיהּ (תהלים פ"ה יב) אַמְתָּ מְאַרְץ
תְּצַמַּח, וּבְגִלוּתָא אַתְמַר (ישעיה נט טו) (דף צ"ה ע"א).

וְתִהִי הָאֲמַת נְעֻדְרַת, וְשִׁקְרָא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא,
(וּבְזַמְנָא דְאַתְתַּקֵּן אַמְתָּ וְאַסְתַּלַּק לְאַתְרֵיהּ אַתְמַחֵי שִׁקְרָא מְעֵלְמָא,
הָדָא הוּא דְכְּתוּב (משלי יב ט) שְׁפַת אַמְתָּ תְּכוּן לְעַד, כּוֹנֵנַת לֹא
כְּתוּב אֲלֵא תְכוּן לְעַד (אַמְתָּ), וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְרָ (שם), מַאי
אַמְתָּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, שְׂכִינְתָּא דִּילִיהּ תּוֹרַת אַמְתָּ, הִיתָה
בְּפִיהּ (מלאכי ב' ו), וּמָאן שִׁקְרָ דָּא סְמַא"ל, בְּזַמְנָא
דְּאַמְתָּ שְׁלֵטָא אַתְעֵבֵר שִׁקְרָ מְעֵלְמָא.

אַמְתָּ אִיהוּ בְּסוֹף תִּיבִין, וְאִינוּן בְּרִיא אֱלֹהִים
לְעִשׂוּת, בְּרִיא אֱלֹהִים א'ת, בֵּיהּ בְּרִיא
עֲלְמָא, וְעֲלִיהּ אַתְקֵרִי וְקִיִּימָא כָּל עֲלְמָא, וְכָל
מָאן דְּאוּמֵי בְּשִׁקְרָא כְּאֵלוּ וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּ אַרְצָה,
וְשִׁקְרָא שְׁלֵטָא כְּבִיכּוּל בְּאַתַּר (נ"א אַתְרָד
מאתר) דִּילִיהּ דְּאִיהוּ יְרוּשָׁלַם, וְדָא גְרִים
דְּאַתְחַרְבַּ בֵּיתָא, וְאַתְחַזֵּר עֲלְמָא לְתַהוּ וְכַהוּ,
דְּהָכִי אוּקְמוּהוּ חֲרַב בֵּית רַאשׁוֹן וְהָאֲרִץ הִיתָה
תְּהוּ, חֲרַב בֵּית שְׁנֵי וְחֻשְׁף עַל פְּנֵי תְהוּם, דְּאַמְתָּ

שְׁמֵי שִׁקְרָא לֹא בְּשִׁקְרָ, רְחוּק הוּא
מְמַנּוּ.

אַמְתָּ, א' בְּרִישָׁא הָאֲלָף בֵּית, מ'
בְּאַמְצְע, ת' בְּסוֹפּוֹ. (ד' אוֹתִיּוֹת)
הָעֲשׂוּר שְׁלוֹ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א
אַמְתָּ, שֶׁהוּא עֲשׂוּר שֶׁל אַרְבַּע
מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים וְאַחַד, הָרִי הַסּוּד
שֶׁל חֲמֵשֶׁה וְאַרְבַּעִים מ"ה. בְּזַמֵּן
שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְשַׁקְרִים בְּתוֹרַת אַמְתָּ
בְּשִׁבּוּעָה שֶׁל שִׁקְרָ, נֹאמֵר בּוֹ
וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּ אַרְצָה. מַה זֶה
אַרְצָה? זֶה הַשְּׂכִינָה, וּבְזַמֵּן
שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְקַיְימִים תּוֹרַת אַמְתָּ
בְּשִׁבּוּעַת אַמְתָּ, נֹאמֵר בּוֹ אַמְתָּ
מְאַרְץ תְּצַמַּח, וּבְגִלוּת נֹאמֵר וְתִהִי
הָאֲמַת נְעֻדְרַת, וְהַשִּׁקְרָ שׁוֹלֵט
בְּעוֹלָם, (וּבְזַמֵּן שְׂמַתְקוּן הָאֲמַת וּמִתְעַלָּה
לְמִקְוָמוֹ, נִמְחָה הַשִּׁקְרָ מִן הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׂפָתַי
שִׁפְתָּ אַמְתָּ תְכוּן לְעַד, כּוֹנֵנַת לֹא כְּתוּב, אֲלֵא תְכוּן
לְעַד (אַמְתָּ). וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְרָ, מַה זֶה
אַמְתָּ? הַעֲמוּד הָאֲמְצְעִי, שְׂכִינְתּוֹ - תּוֹרַת אַמְתָּ
הִיתָה בְּפִיהּ), וּמֵי הַשִּׁקְרָ? זֶה
סְמַא"ל, בְּזַמֵּן שֶׁשׁוֹלֵט הָאֲמַת,
עוֹבֵר הַשִּׁקְרָ מִן הָעוֹלָם.

אַמְתָּ הוּא בְּסוֹפֵי הַתְּבוּת שֶׁל
בְּרִיא אֱלֹהִים לְעִשׂוּת, בְּרִיא
אֱלֹהִים א'ת, בּוֹ כְּרָא אַתְ הָעוֹלָם,
וְעֲלִיו נְקָרָא וְעוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם,
וְכָל מִי שֶׁנִּשְׁבַּע בְּשִׁקְרָ, כְּאֵלוּ
וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּ אַרְצָה, וְהַשִּׁקְרָ
שׁוֹלֵט כְּבִיכּוּל בְּמִקּוּם (גֵּרֵשׁ מִמִּקּוּם)
שְׁלוֹ, שֶׁהוּא יְרוּשָׁלַם, וְזֶה גְרַם
שֶׁנִּחְרַב הַבַּיִת וְחָזַר הָעוֹלָם לְתַהוּ
וְכַהוּ. שְׁכַף פְּרֻשׁוּהוּ, חֲרַב בֵּית
רַאשׁוֹן - וְהָאֲרִץ הִיתָה תְהוּ, חֲרַב
בֵּית שְׁנֵי - וְחֻשְׁף עַל פְּנֵי תְהוּם,
שְׂאֲמַת נּוֹשָׂא עֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים, וּבְזַמֵּן שֶׁנִּעֲשֶׂה שִׁקְרָ
יִתְהַרַס הַבְּנַיִן. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמֵר
בְּשְׂכִינָה, נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם,

הוּא סְבִיל עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וּבְזַמְנָא דְאַתְעֵבֵד שִׁקְרָא יִתְהַרַס הַבְּנַיִן, בְּהֵהוּא
זַמְנָא אַתְמַר בְּשְׂכִינְתָּא (עמוס ה' ב) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, הָדָא הוּא

זהו שכתוב איך נפלת משמים
הילל בן שחר, נפלה עטרת
ראשנו, שהם ה' עליונה וה'
תחתונה, ו' העמוד האמצעי
נושא את שניהם, היסוד של הכל
'י, זו הברית, כל מי שמשקר
ועובר בה, כאלו עקר הכל והפיל
אותו, והי' הזו, היא אכן השתיה
שממנה השתת העולם, ועליה
נאמר אכן מאסו הבונים וכו',
והיא היסוד של הכל, ועליה
נבנה. אוי למי שחוטא באות
שבת, ובאות תפלין, ובאות ימים
טובים, ובאות ברית מילה, כאלו
עקר אותו מקומו והחזיר את
העולם לתהו ובהו.

אמר רבי אלעזר: אבא, והרי י'
היא למעלה, למה כאן היא
למטה? אמר לו: בני, זה סוד
עליון, מארבע אותיות תלויות
ארבעה שמות. מן י' יהו"ה, מן
ה' הו"ה, ומן ו' והי"ה, מן ה'
הוה"י (והי"ה הוה"י), עליהם נאמר
ודאי וראית את אחורי (וכפי לא יראו),
ומצד של אחורים הי' היא
למטה, ומצד של הפנים -
למעלה, וזהו הסוד שמתהפף
השם מדין לרחמים ומרחמי
לדין. כשמתהפף לדין, הוא
הוה"י, ל' למטה, שנאמר בה אכן
מאסו הבונים, מאסו את היסורים
שלה, ואלו שחביבים היסורים,
מתהפף להם מדין לרחמים
יהו"ה, ובאותו זמן אכן מאסו
וכו', מה שהיתה ל' למטה, חזרה
למעלה, ומתצד של והי"ה הי'
היא באמצע. באותו הזמן
השתטח אצלו ואמר: אשרי
חלקי שזכיתי לזה, שזה עקר
ויסוד הכל.

תקון ששים וארבעה

בראשית בר"א אלהי"ם, שם
א"ש, שם אשה עם ה' של

דכתיב (ישעיה יד יב) איך נפלת משמים הילל בן
שחר, נפלה עטרת ראשנו (איכה ה טז), דאינון ה'
עלאה ה' תתאה, ו' עמודא דאמצעיתא סביל
תרוייהו, יסודא דכלא י', דא ברית, כל מאן
דמשקר ועבר ביה, כאלו אעקר פלא ואפיל
ליה, והאי י' היא אכן השתיה דמינה הושתת
עלמא, ועליה אתמר (תהלים קיח כב) אכן מאסו
הבונים וכו', ואיהי יסודא דכלא, ועלה
אתבני, ווי ליה למאן דחאב באות שבת ובאות
תפלין ובאות יומין טבין ובאות ברית מילה,
כאלו אעקר ליה מאתריה, ואהדר עלמא לתהו
ובהו.

אמר רבי אלעזר אבא והא י' לעילא איהי,
אמאי איהי לתתא הכא, אמר ליה ברי,
דא רזא עלאה, מארבע אתוון תליין ארבע
שמהן, מן י' יהו"ה, מן ה' הו"ה (נ"א
הו"ה), מן ו' והי"ה, מן ה' הוה"י (נ"א והי"ה
הוה"י), עלייהו אתמר ודאי וראית את אחורי,
(וכפי לא יראו) (שמות לג כג), ומסטרא דאחורים איהי
י' לתתא, ומסטרא דפנים לעילא, ודא איהו
רזא דאתהפף שמא מדינא לרחמי ומרחמי
לדינא, פד אתהפף לדינא איהו הוה"י י'
לתתא, דאתמר ביה אכן מאסו הבונים, מאסו
יסורין דילה, ואלין דחביבין יסורין אתהפף
לון מדינא לרחמי יהו"ה, ובההוא זמנא אכן
מאסו וכו', מה דהות י' לתתא אתחזרת
לעילא, ומסטרא דוהי"ה איהי י' באמצע,
בההוא זמנא אשתטח לגביה, ואמר זכאה
חולקי דזכינא להאי, דדא עיקרא ויסודא
דכלא.

תקונא שתין וארבע

בראשית ברא אלהי"ם, תמן איש תמן אשה
עם ה' דאלהי"ם, ועלייהו

אֶתְמַר (שיר ב ה) **סִמְכוֹנֵי בְּאִישׁוֹת, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה, וּמֵאֵן גְּרִים דָּא, בְּגִין דְּאֶתְפְּשְׁטוּ מִכְּתָנֹת אֹר אָדָם וְחֻה, וּבְגִין דָּא סִמְכוֹנֵי בְּאִישׁוֹת, בְּכְתָנֹת עוֹר דְּאֵינוֹן לְקַבֵּל וְעוֹרוֹת אֵילִים מְאָדְמִים וְכוּ'** (שמות כה ה).

אֱלֹהִים, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר סִמְכוֹנֵי בְּאִישׁוֹת, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה, וּמִי גֵרָם אֵת זֶה? מִשׁוֹם שֶׁהִתְפַּשְׁטוּ מִכְּתָנֹת אֹר אָדָם וְחֻה, וּמִשׁוֹם זֶה, סִמְכוֹנֵי בְּאִישׁוֹת - בְּכְתָנֹת עוֹר, שֶׁהֵם פִּנְגֵד וְעֵרֶת אֵילִם מְאָדְמִים וְכוּ'.

וְכִי אָדָם גְּרִים, וְהָא כְּתִיב (בראשית ג ב) **וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וְגוֹמֵר, וּבְגִין דָּא אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְתָּא מַה עֲבַדְתָּ, כְּמַה דְּאַתְּ אֲמַר** (שם יג) **וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶל הָאִשָּׁה מַה זֹאת עָשִׂית, כֹּל חוֹבָה דְּעַבְדְּתָ לְשְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי זֹאת עֲבַדְתָּ, וּבְגִין דָּא מַה זֹאת עָשִׂית, דְּאִיהִי מַה שְּׁמוֹ, מַה זֹאת וְדָאִי, מַה יְהו"ה אֱלֹהֵיךְ שׂוֹאֵל מֵעַמְךָ כִּי אִם לִירְאָה** (דברים י יב), **וְאֵל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם** (הרא הוא דְּכְתִיב (ויקרא יט ג) **אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירְאוּ דְּאִיהוּ י"ה אָבָא וְאִמָּא עֲלָאָה), וְאַנְתָּ לָא דְּחִילְתָּ מְאִימָא עֲלָאָה, לְזֹאת עֲבַדְתָּ כֹּל דָּא וְדָאִי, דְּאַתְמַר כֹּה** (בראשית ט יב) **זֹאת אוֹת הַבְּרִית.**

וְכִי אָדָם גֵרָם? וְהִרִי כְּתוּב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וְגוֹמֵר, וּמִשׁוֹם זֶה אֲמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא לְאִשָּׁה מַה עָשִׂית? כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶל הָאִשָּׁה מַה זֹאת עָשִׂית? כֹּל חֲטָא שְׁעָשִׂית לְשְׂכִינְיָה, שְׁהִיא זֹאת, עָשִׂית, וּמִשׁוֹם זֶה מַה זֹאת עָשִׂית, שְׁהִיא מַה שְּׁמוֹ, מַה זֹאת וְדָאִי, מַה יְהו"ה אֱלֹהֵיךְ שׂוֹאֵל מֵעַמְךָ כִּי אִם לִירְאָה, וְאֵל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, (וְהוּ שְׂכְּתוּב אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירְאוּ, שְׁהוּא י"ה, הָאָב וְהָאִם הַעֲלִינְהוּ), וְאַתְּ לָא פְּחַדְתָּ מִן הָאִם הַעֲלִינְהוּ, לְזֹאת עָשִׂית כֹּל זֶה וְדָאִי, שֶׁנֹּאמֵר כֹּה זֹאת אוֹת הַבְּרִית.

דְּאָדָם (דף צה ע"ב) **וְאַתְתִּיהּ אֶתְבְּרִיאֵוּ בְּדִיוֹקְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהּ, וּבְגִין דָּא חוֹבָא דְּאָדָם הוּהוּ תְּלִיא בְּעַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְחוֹבָה דְּחֻה בְּשְׂכִינְתָּא, וּבְגִין דָּא מַה זֹאת עָשִׂית, לְזֹאת עָשִׂית וְדָאִי, וְחוֹבָא דָּא גֵרָם דְּנַחְתָּת שְׂכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל עֲבַדִּין מַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם, וּבְגִין דָּא אֲמַר** (ויקרא כו מד) **וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אִיבֵיהֶם לָא מְאֲסִתִּים וְלָא גַעֲלִתִּים וְכוּ', וּבַה אֲמַר דְּוֹד** (תהלים כו ג) **אִם תִּחְנֶה עָלַי מִחְנֶה לָא יִירָא לְבִי וְגוֹמֵר, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ וְגוֹמֵר, דָּא אֶתְמַר בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמַגּוּג, וּמֵאֵן גְּרִים לְמַהוּי אִיהוּ נְטִיר כֹּה, בְּגִין דְּעַלֵּיהּ אֶתְמַר** (שם קלב ד) **אִם אֶתְן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפִּי תִּנּוּמָה עַד אֲמַצָּא מְקוֹם לִיהוּ"ה וְגוֹמֵר.**

שְׂאָדָם וְאֶשְׁתּוֹ נְבָרָאוּ בְּדִיוֹקְנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ, וּמִשׁוֹם זֶה חֲטָא הָאָדָם הִיָּה תְלוּי בְּעַמּוּד הָאִמְצָעִי, וְהַחֲטָא שֶׁל חוּה בְּשְׂכִינְיָה, וּמִשׁוֹם זֶה מַה זֹאת עָשִׂית, לְזֹאת עָשִׂית וְדָאִי, וְהַחֲטָא הַזֶּה גֵרָם שִׁירְדָה הַשְׂכִּינָה לְגִלוּת, שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם, וּמִשׁוֹם זֶה אֲמַר וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אִיבֵיהֶם לָא מְאֲסִתִּים וְלָא גַעֲלִתִּים וְכוּ', וּבַה אֲמַר דְּוֹד אִם תִּחְנֶה עָלַי מִחְנֶה לָא יִירָא לְבִי וְגוֹמֵר, בְּ"זֹאת" אֲנִי בּוֹטֵחַ וְגוֹמֵר, זֶה נֹאמֵר בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמַגּוּג, וּמִי גֵרָם שְׁהוּא יְהִיה שְׁמוֹר כֹּה? מִשׁוֹם שֶׁעַלְיוֹ נֹאמֵר אִם אֶתְן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפִּי תִּנּוּמָה עַד אֲמַצָּא מְקוֹם לִיהוּ"ה וְגוֹמֵר.

וְזוּרֵי חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, וְעֲלִיָּה נְאֻמְר
 וְחֲכַמַת הַמְּסַכֵּן בְּזוּיָהּ, וְעֲלִיָּה
 נְאֻמְר פִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבּוֹזֵי יִקְלוּ.
 כְּשִׁירָד שְׁלֹמֹה מִמְּלֻכוֹתוֹ, הִיְתָה
 חֲכַמְתוֹ בְּזוּיָהּ בְּעֵינֵי הַשּׁוֹטִים,
 וּכְשֶׁהִתְעַלָּה בְּמִלְכוֹתוֹ נְאֻמְר בּו
 וְתֵרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, שֶׁהִתְגַּדְּלָה
 עַד שֶׁהִגִּיעָה לְמָקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּשְׁטְלָה
 מִשָּׁם. לְמָקוֹם הַחֲכַמָּה הָעֲלִיּוֹנָה,
 שֶׁהִיא חֲכַמָּה בְּרֹאשׁ, וְהִיא חֲכַמָּה
 בְּסוֹף, וְהִיא תוֹרָה בְּאִמְצָע,
 בְּעֵמּוּד הָאִמְצָעִי, תּוֹרַת אֲמֵת,
 לְמַעַל הַתּוֹרַת חֶכֶם, לְמַטָּה חֲכַמַת
 שְׁלֹמֹה, וּמִשּׁוּם זֶה מֵהֵצֵד שֶׁל
 שְׁלֹמֹה נְאֻמְר וְחֲכַמַת הַמְּסַכֵּן
 בְּזוּיָהּ, שִׁירְדָהּ בּו וְעֲלָתָהּ בּו, כְּמוֹ
 שֶׁנְאֻמְר בּו וְתֵרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה
 מִחֲכַמַת כָּל בְּנֵי קָדָם.

אֲבָר בְּרִשְׁעִים מַה כְּתוּב בְּהֵם?
 נִתְנַנֵּי יְהו"ה בִּידֵי לֹא אוֹכֵל קוּם,
 נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם, וְאֵף עַל
 פִּי שְׁאִין לָהּ רְשׁוֹת לְעַמֵּד
 מִעֲצָמָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקִּים
 אוֹתָהּ, כְּמוֹ שֶׁנְאֻמְר בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא
 אֲקִים אֶת סִפְת דָּוִד הַנִּפְלֵת, וּמִי
 גֵרַם שִׁירְדָהּ לָהּ מִמְּקוֹמָהּ? זֶה
 הַנְּחָשׁ, כְּמוֹ שֶׁנְאֻמְר וַיֹּאמֶר יְהו"ה
 אֱלֹהֵיִם אֵל הַנְּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת,
 שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, שֶׁגֵרְמָה שֶׁנִּמְצְאָת
 יִבְשָׁה וְנִפְלָה מִמְּקוֹמָהּ, אֲרוּר
 אֲתָה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּגּוֹמֵר, קָלַל
 אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ מְלָכִים
 וְשְׁלִיטִים עַל מַה שֶׁסּוֹמֵךְ, שֶׁהֵם
 רִגְלוֹ וַיִּדְּיוּ שֶׁקֶצֶץ אוֹתָם, כְּמוֹ
 שֶׁהוּא גֵרַם קִצּוֹץ וּפְרוּד לְמַעַלָּה,
 וּמִשּׁוּם זֶה עַל גַּחֲוֹנָה תִּלְךְ וְעִפְר
 תֹּאכֵל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְזֶהוּ שֶׁנְאֻמְר
 יִצְחָק לַעֲשׂו מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
 מוֹשֶׁבֶךְ.

עֶשֶׂר קָלָלוֹת קָלַל אֶת הַנְּחָשׁ,
 מִשּׁוּם שֶׁגֵרַם שֶׁנִּפְרְדָהּ הַשְּׂכִינָה
 שֶׁהִיא עֲשִׂירִית מִבְּעֲלָהּ, וְעֶשֶׂר

וְהָאֵי אִיהִי חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, וְעֲלָה אֲתָמֵר (קהלת)
 ט טז) וְחֲכַמַת הַמְּסַכֵּן בְּזוּיָהּ, וְעֲלָה
 אֲתָמֵר (שְׁמוּאֵל א ב ל) פִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבּוֹזֵי יִקְלוּ,
 כִּד נִחִית שְׁלֹמֹה מִמְּלְכוּתֶיהָ הָיָה חֲכַמָּה דִּילִיָּה
 בְּזוּיָהּ בְּעֵינֵי שְׁטִיין, וְכִד אֶסְתַּלַּק בְּמִלְכוּתֶיהָ
 אֲתָמֵר בֵּיהָ (מְלָכִים א ה י) וְתֵרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה,
 דֹּאֲתֵרְבִיאת עַד דְּמִטָּאת לְהָאֵי אֲתֵר דֹּאֲתֵנְטִילת
 מִתְּמָן, לְאֲתֵר דְּחֲכַמָּה עֲלָאָה, דֹּאִיהִי חֲכַמָּה
 בְּרִישָׁא, וְאִיהִי חֲכַמָּה בְּסוֹף, וְאִיהִי תוֹרָה
 בְּאִמְצָעִיתָא, בְּעֵמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא תּוֹרַת אֲמֵת,
 לְעִילָא תּוֹרַת חֶכֶם, לְתַתָּא חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, וּבְגִין
 דֹּא מִסְטָרָא דְשְׁלֹמֹה אֲתָמֵר וְחֲכַמַת הַמְּסַכֵּן
 בְּזוּיָהּ, דְּנִחִיתת בֵּיהָ, וְסִלִּיקַת בֵּיהָ, כְּמָה
 דֹּאֲתָמֵר בֵּיהָ וְתֵרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה מִחֲכַמַת כָּל
 בְּנֵי קָדָם.

אֲבָר בְּחַיִּיבֵיָא מַה כְּתוּב בְּהוּ, (איכה א יד) נִתְנַנֵּי
 יְהו"ה בִּידֵי לֹא אוֹכֵל קוּם, (עֲמוֹס ט)
 ה) נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם (עֲמוֹס ה ב), וְאֵף עַל פִּי
 דִּלִּית לָהּ רְשׁוֹ לְמִיָּקָם מִגְרָמָהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא יוֹקִים לָהּ, כְּמָה דֹּאֲתָ אֲמֵר (שִׁם ט יא) בַּיּוֹם
 הַזֶּה הוּא אֲקִים אֶת סִפְת דָּוִד הַנִּפְלֵת, וּמֵאֵן גֵּרִים
 דְּנִחִיתת לָהּ מֵאֲתָרָהּ דֹּא נִחָשׁ, כְּמָה דֹּאֲתָ
 אֲמֵר (בְּרֵאשִׁית ג יד) וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהֵיִם אֵל
 הַנְּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, דֹּאִיהִי שְׂכִינְתָא, דְּגֵרַמַת
 דֹּאֲשַׁתְּפַחַת יִבְשָׁה וְנִפְלֵת מֵאֲתָרָהּ, אֲרוּר אֲתָה
 מִכָּל הַבְּהֵמָה וּגּוֹמֵר (שִׁם), לֵיִיט לִיָּה דִּלָּא יְהֵא
 לִיָּה מְלָכִין וְשְׁלִיטִין עַל מַה דְּסַמִּיךְ, דֹּאִינוּן
 רִגְלוֹ וַיִּדְּוִי דְקִצּוֹץ לוּן, כְּמָה דֹּאִיהוּ גֵרִים
 קִצּוֹץ וּפְרוּד לְעִילָא, וּבְגִין דֹּא עַל גַּחֲוֹנָה תִּלְךְ
 וְעִפְר תֹּאכֵל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ (שִׁם), וְדֹא אִיהוּ דֹּאֲמֵר
 יִצְחָק לַעֲשׂו (שִׁם כו לט) מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
 מוֹשֶׁבֶךְ.

עֶשֶׂר לוֹטִיָּא לֵיִיט לְחַוּיָא, בְּגִין דְּגֵרִים דֹּאֲתִפְרֵשׁ שְׂכִינְתָא דֹּאִיהִי עֲשִׂירָאָה

לְאָדָם, וְעֶשֶׂר לַחֹהָ, וְתִשַׁע לְאַרְץ,
שְׁחֲטָאָה לְצַדִּיק שֶׁהוּא הַתְּשִׁיעִי.
כָּלֶם חֲטָאוּ לְעִשְׂרִית, וְהָאַרְץ
לְצַדִּיק, וּמִמָּה (וּלְמָה) חֲטָאָה
לְצַדִּיק? שֶׁהִי בַעֲבוּרָךְ אָמַר
לְאָדָם, וְעוֹד, בְּגִלְל הָאָדָם קָלַל
אֶת הָאַרְץ שֶׁנִּטְל מִמֶּנָּה, זֶהוּ
שְׁכַתוּב וַיִּיצֵר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם עֶפְר מִן הָאֲדָמָה, אִם כֵּן,
מָה חֲטָאָה לְצַדִּיק שֶׁהוּא
הַתְּשִׁיעִי?

אָמַר מִשּׁוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בְּה וַיִּצְמַח
יְהו"ה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל
עֵץ נְחֻמָּד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל
וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, וְהָיָה לוֹ רִשׁוֹת לְמַחֲוֹת
בְּיַד אָדָם שֶׁלֹּא יֵאָכֵל מֵעֵץ הַמּוֹת
וְלֹא מִחַתָּה, בְּגִלְל זֶה אָמַר
בַּעֲבוּרָךְ. אָמַר לוֹ רַבִּי אֲלֶעָזָר: וְכִי
יֵשׁ דַּעַת בְּאַרְץ לְכָל זֶה? אָמַר לוֹ:
כֵּן, זֶהוּ שְׁכַתוּב יְהו"ה בְּחֻכְמָה
יִסַּד אֶרֶץ. אָמַר לוֹ: וְהִרִי בְּחֻכְמָה
עֲלִיוֹנָה וּבְאַרְץ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא נֶאֱמַר הַכְּתוּב הַזֶּה. אָמַר לוֹ:
בְּנִי, זֶה כְּנֶגֶד זֶה עֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ חֻכְמָה וְיֵשׁ חֻכְמָה,
יֵשׁ אֶרֶץ וְיֵשׁ אֶרֶץ.

אָמַר לוֹ: אִם כֵּן, מָה חֲטָאָה
הָאַרְץ לְצַדִּיק שֶׁלְקָתָה תִּשַׁע?
אָמַר לוֹ: מִשּׁוֹם שֶׁעֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע הוּא כְּמוֹ הַבְּרִית, אוֹת הַבְּרִית
מִבְּפָנַי טוֹב, וְעוֹרְלָה רַע, זֶה
מִבְּפָנַי זֶה מִבְּחוּץ, וּמִשּׁוֹם
שֶׁחֲטָאָה שֶׁל עֵץ הַדַּעַת גָּרַם פְּרוּד
בֵּין הַצַּדִּיק לְשִׁכְנָה, בְּגִלְל זֶה
לְקָתָה הָאַרְץ תִּשַׁע, וְאוֹתָם
שְׁחֲטָאוּ בְּשִׁכְנָה, שֶׁהִיא עִשְׂרִית
לְקוֹ עֶשֶׂר עֶשֶׂר. וְכֵן וְרָאָה, שְׁבַע
אַרְצוֹת הֵן: אֶרֶץ, אֲדָמָה, אֶרְקָא,
גֵּיא, נְשִׁיָּה, צִיָּה, תְּבַל, וְאָדָם חֲטָא
בְּכַת שְׁבַע, וְנֶאֱמַר בּוֹ פִי שְׁבַע
יִפֹּל צַדִּיק, הִרְהוּר תְּשׁוּבָה וְנֶאֱמַר
בּוֹ וְקָם, וְהָיָה עוֹלָה, וּכְשִׁירָד
לְשֵׁם הָיָה עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים וְתוֹלְדוֹת

מִבְּעֻלָּה, וְעֶשֶׂר לְאָדָם, וְעֶשֶׂר לַחֹהָ, וְתִשַׁע
לְאַרְעָא, דְּחִבָּאת לְצַדִּיק דְּאִיהוּ תְּשִׁיעָאָה,
כְּלָהוּ חֲאָבוּ לְעִשְׂרָאָה, וְאַרְעָא לְצַדִּיק, וּמִמָּאִי
(ג"א וְאִמָּאִי) חֲאָבַת לְצַדִּיק, דְּהָא בַּעֲבוּרָךְ אָמַר
לְאָדָם, וְעוֹד בְּגִין אָדָם לֵיִט לְאַרְעָא דְּאִתְנַטִּיל
מִנָּה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם ב ז) וַיִּיצֵר יְהו"ה
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְר מִן הָאֲדָמָה, אִם כֵּן
מָה חִבָּאת לְצַדִּיק דְּאִיהוּ תְּשִׁיעָאָה.

אָמַר בְּגִין דְּאִתְמַר בְּה (שם ט) וַיִּצְמַח יְהו"ה
אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נְחֻמָּד
לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן
וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְהָיָה לִיָּה רִשׁוֹ לְמַמְחָא
בְּיַד אָדָם דְּלֹא יְכוּל מֵאִילָנָא דְּמוֹתָא, וְלֹא
מִחַתָּת, בְּגִין דָּא אָמַר בַּעֲבוּרָךְ. אָמַר לִיָּה רַבִּי
אֲלֶעָזָר, וְכִי אִית דַּעַת בְּאַרְעָא לְכוּלֵי הָאִי, אָמַר
לִיָּה אִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (משלי ג יט) יְהו"ה
בְּחֻכְמָה יִסַּד אֶרֶץ, אָמַר לִיָּה וְהָא בְּחֻכְמָה
עֲלָאָה וּבְאַרְעָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִתְמַר הָאִי
קָרָא, אָמַר לִיָּה בְּרִי דָא לְקַבֵּל דָּא עֲבַד קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אִית חֻכְמָה וְאִית חֻכְמָה, אִית אֶרְעָא
וְאִית אֶרְעָא.

אָמַר לִיָּה אִם כֵּן מָה חִבָּאת אֶרְעָא לְצַדִּיק
דְּלְקָתָה תִּשַׁע, אָמַר לִיָּה בְּגִין דַּעַץ
הַדַּעַת טוֹב וְרַע אִיהוּ כְּגוּוֹנָא דְּבְרִית, אוֹת בְּרִית
מְלַגָּאוּ טוֹב עֲרָלָה רַע, דָּא מְלַגָּאוּ וְדָא מְלַבֵּר,
וּבְגִין דְּחוּבָא דַּעַץ הַדַּעַת גָּרַם פְּרוּדָא בֵּין
צַדִּיק וְשִׁכְנָתָא, בְּגִין דָּא לְקָאת אֶרְעָא תִּשַׁע,
וְאִינוּן דְּחֲאָבוּ בְּשִׁכְנָתָא דְּאִיהִי עִשְׂרִית לְקוֹ
עֶשֶׂר עֶשֶׂר. וְתָא חֲזִי שְׁבַעָה אֶרְעִין אִינוּן אֶרֶץ
אֲדָמָה אֶרְקָא גֵּיא נְשִׁיָּה צִיָּה תְּבַל, וְאָדָם
חֲאָב (דף צו ע"א) בְּכַת שְׁבַע, וְאִתְמַר בִּיה (משלי כד
טו) פִּי שְׁבַע יִפֹּל צַדִּיק, הִרְהוּר תִּיּוּבָתָא וְאִתְמַר
בִּיה (שם) וְקָם, וְהָיָה סְלִיק, וְכַד נְחִית תִּמְן הָיָה

בְּכָל אַרְצָא וְאַרְצָא, מֵהֶם הָיוּ צוֹמְחִים וּמֵהֶם לֹא הָיוּ צוֹמְחִים, וְיֵשׁ שֵׁם בְּרִיּוֹת, מִהֶן בְּשָׁנֵי רִאשִׁים, וְיֵשׁ מֵהֶם בְּשִׁלְשָׁה עַד שִׁבְעָה, וְיֵשׁ שֵׁם מְקוֹם שֶׁהִשְׁמַשׁ מְאִירָה וְהַלְבָּנָה וְהַכּוֹכָבִים וְהַמַּלְאוֹת, וְיֵשׁ מְקוֹם שְׂאִין בּוֹ אֹר כְּלָל, אֲלֵא חֲשֻכָה וְעֶרְפֵּל.

כִּדְ הֵם אֵלּוּ שְׂיֻדְדִים לְשִׁבְעָה מִיְּמֵי עֲנִיּוֹת, יֵשׁ מֵהֶם שְׂאִין לְהֵם אֹר כְּלָל, שְׁכַל יְמֵיהֶם הֵם בְּעֲנִיּוֹת, וְיֵשׁ מֵהֶם שֵׁשׁ לְהֵם אֹר כֹּל יְמֵיהֶם וְהֵם בְּעֶשֶׂר, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁלֹפְעָמִים יֵשׁ לְהֵם אֹר וּלְפִעָמִים חֲשֻכָה. אֵלּוּ אוֹתָם שְׁנוּלְדוּ בְּאֲמֻצַּע הַלְבָּנָה, בִּינוּנִיִּים, לְפִעָמִים יֵשׁ לְהֵם עֶשֶׂר וְעוֹלִים, וּלְפִעָמִים עֲנִיּוֹת וְיֻדְדִים, וְיֵשׁ אַחֲרֵים שְׁעוֹשִׁים תּוֹלְדוֹת וּמְצַלִּיחִים, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁלֹא מְצַלִּיחִים, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁמְצַלִּיחִים (צוּמְחִים) עַד מַחְצִית יְמֵיהֶם וּמֵתִים בְּקִצּוֹר יָמִים. אֵלּוּ שְׁנוּלְדוּ בְּמַלּוּי הַלְבָּנָה, הֵם צוֹמְחִים וְחַיִּים וּמְשַׁלְּמִים אֶת כֹּל יְמֵיהֶם, וְאֵלּוּ שְׁנוּלְדוּ בְּחֶסְרוֹן הַלְבָּנָה לֹא צוֹמְחִים וּמֵתִים מִיָּד, וְאֵלּוּ שְׁנוּלְדוּ בְּאֲמֻצַּע הַלְבָּנָה מִתְקַצְרִים בְּמַחְצִית יְמֵיהֶם.

וְיֵשׁ אֲרֻצוֹת שְׁנֵאֲמַר בְּהֵן וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים יֵשׁ בּוֹ, אַף כִּדְ יֵשׁ בְּרִיּוֹת שְׁהֵם עֲמֵי הָאָרֶץ, שְׁבִתְיָהֶם מְלֵאִים מְלֵאכֵי חֲבָלָה, שְׁהֵם נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים, וְנוֹשְׁכִים אוֹתָם בְּכַמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יִסּוּרִים, שְׁהֵם גְּרָמוּ לְפָנֵי שִׁיבְאוֹ לְעוֹלָם, (כִּדְ שִׁיבְאוֹ) בְּגִלְגּוֹל בְּגוֹפִים הִלְלוּ וּבְכַתְּיָם הִלְלוּ, וּכְשִׁנוֹשְׁכִים אוֹתָם אוֹתָם הַנְּחָשִׁים וְהָעֶקְרָפִים בְּכַמָּה יִסּוּרִים, הֵם צוֹוֹחִים וְיֵשׁ לְכֹלָם קִטְטָה בְּבֵית, וְצוֹוֹחִים עִם אֵלּוּ בְּעַלֵי הַגִּיהֵנָם שְׁנֵדוּנִים בּוֹ, וְיֵשׁ אַחֲרֵים שְׁכַל יְמֵיהֶם בְּחֶדְוָה

עֲבִיד עוֹבְדֵין וְתוֹלְדֵין בְּכָל אֲרֻצָּא וְאַרְעָא, מִנְהוֹן הָיוּ צְמַחִין וּמִנְהוֹן לֹא הָיוּ צְמַחִין, וְאֵית תַּמָּן בְּרִיּוֹן מִנְהוֹן בְּתַרְיִן רִישִׁין וְאֵית מִנְהוֹן בְּתַלְתַּת עַד שִׁבְעָה, וְאֵית תַּמָּן אַתְר דְּנַהֲרָא שְׁמַשׁא וְסִיְהָרָא וּכְכַבֵּיא וּמְזֻלֵי, וְאֵית אַתְר דְּלִית בֵּיה נְהוּרָא כְּלָל אֲלֵא חֲשׁוּכָא וְקַבְלָא.

הָבֵי אֵינוֹן אֵלִין דְּנַחְתִּין לְשִׁבְעָה מִיְּמֵי עֲנִיּוֹתָא, אֵית מִנְהוֹן דְּלִית לוֹן נְהוּרָא כְּלָל, דְּכָל יוֹמֵיהוֹן אֵינוֹן בְּעֲנִיּוֹתָא, וְאֵית מִנְהוֹן דְּאֵית לְהוֹן נְהוּרָא כֹּל יוֹמֵיהוֹן וְאֵינוֹן בְּעוֹתְרָא, וְאֵית מִנְהוֹן דְּלִזְמַנִּין אֵית לוֹן נְהוּרָא וְלִזְמַנִּין חֲשׁוּכָא, אֵלִין אֵינוֹן דְּאֵתִילִידוּ בְּאֲמֻצַּעִיתָא דְּסִיְהָרָא בִּינוּנִיִּים, לִזְמַנִּין אֵית לוֹן עוֹתְרָא וְסַלְקִין, וְלִזְמַנִּין עֲנִיּוֹתָא וְנַחְתִּין, וְאֵית אַחֲרַנִּין דְּעֲבָדִין תּוֹלְדֵין וּמְצַלִּיחִין, וְאֵית מִנְהוֹן דְּלֹא מְצַלִּיחִין, וְאֵית מִנְהוֹן דְּמְצַלִּיחִין (נ"א צְמַחִין) עַד פְּלָגוֹ יוֹמֵיהוֹן וּמִיִּיתִין בְּקִצְרוֹת יוֹמִין, אֵלִין דְּאֵתִילִידוּ בְּמַלּוּיָא דְּסִיְהָרָא אֵינוֹן צְמַחִין וְחַיִּין וּמְשַׁלְּמִין כֹּל יוֹמֵיהוֹן, וְאֵינוֹן דְּאֵתִילִידוּ בְּחֶסְרוֹנָא דְּסִיְהָרָא לֹא צְמַחִין וּמִיִּיתִין מִיָּד, וְאֵינוֹן דְּאֵתִילִידוּ בְּאֲמֻצַּעִיתָא דְּסִיְהָרָא מִתְקַצְרִין בְּפִלְגוֹת יוֹמֵיהוֹן.

וְאֵית אֲרֻעִין דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (בְּרֵאשִׁית לז כד) וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים אֵית בֵּיה, אוֹף הָכֵי אֵית בְּרִיּוֹן דְּאֵינוֹן עֲמֵי הָאָרֶץ, דְּבִתְיָהוֹן מְלִיּוֹן מְלֵאכֵי חֲבָלָה, דְּאֵינוֹן נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים וְנִשְׁכִּין לוֹן בְּכַמָּה נְשׁוּכִין דִּיִּסּוּרִין, דְּאֵינוֹן גְּרָמוּ קָדָם דִּיִּיתוֹן לְעַלְמָא, (בְּגִין דִּיִּיתוֹ) בְּגִלְגּוֹלָא בְּאֵלִין גּוֹפִים וּבְאֵלִין פְּתִים, וְכִד נְשִׁכִין לוֹן אֵינוֹן נְחָשִׁים וְעֶקְרָפִים בְּכַמָּה יִסּוּרִין אֵינוֹן צוֹוֹחִין וְוִי וְוִי, וְאֵית לוֹן קִטְטָה לְכַלְהוֹ בְּבֵיתָא, וְצוֹוֹחִין בְּאֵלִין מְאִרֵי דְּגִיהֵנָם דְּנֵדוּנִין בּוֹ, וְאֵית אַחֲרַנִּין דְּכָל

וּבְשִׁלּוֹהּ בְּלִי עֶצֶב כָּלֵל מִכָּל מָה
שֶׁמִּתְגַּדֵּל בְּשִׁבְעַת אֲרָצוֹת, וְנִדְוָנוּ
בְּשִׁבְעָה מְדוּרֵי גֵיהֶנֶם, וַיֵּשׁ בְּבִנְיָ
אָדָם כְּמוֹ זֶה, וְחֻכְמֵי הַרְזִים הִלְלוּ,
לָהֶם נִמְסָר לְדַעַת.

תְּקוּנַת שְׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה

בְּרֵאשִׁית בְּרִיא אֱלֹהִים (ראשי
תבות וסופי תבות א"ב וא"ם שם, שהם י"ה),
שֵׁם אֵם, וְסוּד הַדְּבָר - וַיִּקְרָא
הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִיא
הֵיְתָה אִם כָּל חַי, כְּמוֹ שְׂאוֹתָהּ
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא,
הָאִם כָּל חַי הַזֶּה אֵינָה כְּאִשָּׁה
הִרְאוּשׁוּנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, שֶׁגִּרְמָה מִיְתָה
לְכָל הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי כְּתוּב בָּהּ אִם
כָּל חַי, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ רְאֵה חַיִּים עִם
אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי שְׁתִּי
נְשִׁים הֵיוּ לוֹ? אָמַר לוֹ: כֵּן, אֶחָד
יֵצֵר הַטוֹב וְאֶחָד יֵצֵר הָרָע, אֶחָד
מַצַּד הָעֵצֶם הַקָּשָׁה, הַדִּין הַקָּשָׁה,
וְאֶחָד מַצַּד הַבֶּשֶׂר, מִשֵּׁם הֵם רַבִּי
הַלֵּב, וְאֵלּוּ שֶׁמַּצַּד הָעֵצֶם הֵם קָשִׁי
עָרֵף, וְעַל הָאִשָּׁה שֶׁנִּשְׁטְלָה מֵהָעֵצֶם
אָמַר בֶּן סִירָא, עֵצֶם שֶׁנִּפְּל
בְּחֻלְקָךְ, טוֹב אוֹ רָע, גֵּרַד אוֹתוֹ.
וְעַל הָאִשָּׁה שֶׁמַּצַּד הָעֵצֶם, אָמַר
אָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי. לֹא
קָרָא לָהּ אִשְׁתּוֹ, כְּמוֹ שְׁחִוָּה
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם
אִשְׁתּוֹ חַוָּה, שֶׁהִיא חַוָּה הֵיְתָה
שֶׁפָּחָה שֶׁמַּצַּד עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע,
אֶחָד רָע וְאֶחָד טוֹב, וּמַצַּד שֶׁל
עֵץ הַחַיִּים שֶׁנִּיְהִים חַיִּים.

וּבְסִתְרֵי תוֹרָה חַוָּה ח' ו"ה, ח'
חֻכְמָה, כ"ח מ"ה, הַכָּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ, ח' הִיא כְּמוֹ הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא הַשְּׁמִינִית לְעֵשֶׂר
הַסְּפִירוֹת מִמַּטֵּה לְמַעְלָה,
וְהַחֻכְמָה נוֹדַעַת בָּהּ, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר

בָּהּ, וּמִסְטָרָא דִּילָהּ וַיִּפְחַח

יּוֹמֵיהוּן בְּחֻדְוָהּ וּבְשִׁלּוֹהּ בְּלֹא עֶצֶבוּ כָּלֵל, מִכָּל
מָה דְאִתְרַבֵּי בְּשִׁבְעָה אֲרָעִין, וְאִתְדַנּוּ בְּשִׁבְעָה
מְדוּרֵי גֵיהֶנֶם, וְאִית בְּבִנְיָ נְשָׂא כְּגוּוֹנָא דָא,
וְחַפְיָמֵי דְרַזִּין אֵלֶיךָ לֹוֹן אִתְמַסֵּר לְמַנְדַּע.

תְּקוּנָא שְׁתִּין וְחֲמִשָּׁה

בְּרֵאשִׁית בְּרִיא אֱלֹהִים (רישי תיבין וסופי תיבין
א"ב וא"ם תמן דאינון י"ה), תְּמָן אֵם, וְרִזָּא
דְּמִלָּה (שם ב ג) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי
הִיא הֵיְתָה אִם כָּל חַי, כְּגוּוֹנָא דְהֵיָא דְאִתְמַר
בָּהּ (משלי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, הִיא אִם כָּל
חַי לֹאוּ אִיהִי כְּאִתְתָּא קְדָמָא, דְאִתְמַר
בָּהּ (בראשית ג יב) הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, דְגִרְמַת
מִיְתָהּ לְכָל עֲלָמָא, דְהָא אִם כָּל חַי כְּתִיב בָּהּ,
דְאִתְמַר בָּהּ (קהלת ט ט) רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר
אֶהְבֵּת.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי תִרִין נְשִׁין הוּוּ
לִיָּה, אָמַר לִיָּה אֵין, חַד יֵצֵר הַטוֹב וְחַד
יֵצֵר הָרָע, חַדָּא מִסְטָרָא דְעֵצֶם תִּקְיָפָא דִינָא
קָשִׁיא, וְחַדָּא מִסְטָרָא דְבִשְׂרָא, מִתְמָן אֵינוֹן
רַכִּיכֵי לְבָא, וְאֵינוֹן דְגִרְמָא אֵינוֹן קָשִׁי קְדָל,
וְעַל אִתְתָּא דְאִתְנַטְּלִית מִגִּרְמָא אָמַר בֶּן סִירָא,
גִּרְמָא דְנִפְּלִיל בְּחוּלְקָךְ טַב אוֹ בִישׁ גִּרְרִיָּה, וְעַל
אִתְתָּא דְגִרְמָא אָמַר אָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ
עִמָּדִי, לֹא קָרָא לָהּ אִתְתִּיָּה, כְּגוּוֹנָא דְחַוָּה
דְאִתְמַר בָּהּ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה,
דְאִתְרָא שֶׁפָּחָה הוּוּ דְמִסְטָרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרָע, חַדָּא רָע וְחַדָּא טוֹב, וּמִסְטָרָא דְעֵץ הַחַיִּים
תְּרוּוִיָּהוּ חַיִּים.

וּבְסִתְרֵי תוֹרָה חַוָּה ח' ו"ה ח' חֻכְמָה כ"ח
מ"ה, כָּלֵל דְשִׁמָּא קְדִישָׁא, ח' אִיהִי
כְּגוּוֹנָא דְאִמָּא עֲלָאָה דְאִיהִי תְּמִינָאָה לְעֵשֶׂר
סְפִירָן מִתְתָּא לְעִילָא, וְחֻכְמָה בָּהּ אִשְׁתְּמוּדַע,
וְעַלָּה אִתְמַר (משלי ג ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים

עץ חיים היא למחזיקים בה,
ומהצד שלה ויפח באפיו נשמת
חיים, ועליה נאמר לזאת יקרא
אשה כי מאיש לקחה זאת, ולא
האחרת שנטלה מן העצם,
שגרמה לו מות, שהרי השפחה
גרמה, וידעו כי עירמם הם,
ומשום זה ויעש יהו"ה אלהי"ם
לאדם ולאשתו פתנות עור
וילבשם.

אמר לו רבי אלעזר: למה אמר
בשכילה פי מאיש לקחה זאת?
היה לו לומר פי מאדם, למה
מאיש? אלא מאיש, שם א"ם
ושם י"ש. שם י"ש, זהו שפתוב
להנחיל אהבי יש. שם אם, פי
אם לפינה תקרא, והם אב ואם,
חכמה ובינה, שמשם נטלה,
ומשום זה פי מאיש לקחה זאת.
ויש לו אחרת שנקראת בת זוגו,
זהו שפתוב זכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את שמם אדם.
בא וראה, אדם הראשון בדמותו
של יהו"ה הוא נברא, ובדמות
של עשר ספירות שהן יו"ד ה"א
וא"ו ה"א מהצד של יהו"ה, מצד
של י' נקרא איש, ומצד של ה'
העליונה אשתו נקראת אשה, אם
כל חי, ומהצד של ו"ה חנה
אשתו, ומהצד של יו"ד ה"א וא"ו
ה"א חנה נקראת אדם, ובכל מה
שהיה בדמותו - לקה.

תקון ששים וששה

בראשית, ברא שית, זה אדם
שכולל שש, והם שתי שפחות
מהצד של העץ של טוב ורע,
עצם ובשר, איש ואשה, שנאמר
בה פי מאיש לקחה זאת, הרי
ארבע, אדם זכר ונקבה, זהו
שפתוב זכר ונקבה בראם וגומר,
הרי שש, ומשום זה ויאמר יהו"ה

באפיו נשמת חיים (בראשית ב ז), ועלה אתמר (שם)
לזאת יקרא אשה פי מאיש לקחה זאת,
ולא אחרא דאתנטילת מגרמא, דגרימת ליה
מיתה, דהא שפחה גרמת וידעו פי עירמם
הם (שם ג ז), ובגין דא (שם כא) ויעש יהו"ה
אלהי"ם לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם.
(דף צו ע"ב).

אמר ליה רבי אלעזר אמאי אמר, בגינה פי
מאיש לקחה זאת (בראשית ב כג), פי מאדם
היה ליה למימר, אמאי מאיש, אלא מאיש
תמן א"ם ותמן י"ש, תמן י"ש הדא הוא
דכתיב (משלי ח כא) להנחיל אהבי יש, תמן אם
פי אם לפינה תקרא (שם ב ג), ואינון אבא ואימא
חכמה ובינה, דמתמן אתנטילת, ובגין דא פי
מאיש לקחה זאת.

ואית ליה אחרא דאתקריאת בת זוגיה, הדא
הוא דכתיב (בראשית ה ב) זכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את שמם אדם. תא חזי
אדם הראשון בדיוקנא דיהו"ה אתברי,
ובדיוקנא דעשר ספיראן דאינון יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, מסטרא דיהו"ה, מסטרא די'
אתקרי איש, ומסטרא דה' עלאה אתתיה
אתקריאת אשה אם כל חי, ומסטרא דו"ה
חנה אתתיה, ומסטרא דיו"ד ה"א וא"ו ה"א
חנה אתקרי אדם, ובכל מה דהוה בדיוקניה
לקה.

תקונא שתין ושתיא

בראשית ברא שית, דא אדם דכליל שית,
ואינון תרין שפחות מסטרא
דאילנא דטוב ורע עצם ובשר, איש ואשה
דאתמר בה (בראשית ב כג) פי מאיש לקחה זאת,
הא ארבע, אדם זכר ונקבה, הדא הוא דכתיב
זכר ונקבה בראם וגומר, הא שית, ובגין דא (שם ג כב) ויאמר יהו"ה אלהי"ם

אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הִיָּה פֶּאֶחַד
מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע וְגוֹמֵר,
וּפְרֻשׁוֹהוּ הִרְאִישׁוֹנִים, פֶּאֶחַד
מִמְּלָאכֵי הַשָּׁרָת.

בֵּין כֶּף בָּא אֱלֹהֵי וְהִזְדַּמֵּן אֱלִינוּ,
וְאָמַר: רַבִּי, פֶּאֶחַד מֵהֶם הִיָּה לוֹ
לוֹמֵר, אִם עַל מְלָאכֵי הַשָּׁרָת הִיָּה
אוֹמֵר, מַה זֶה פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ? וְעוֹד,
הִיָּה לוֹ לוֹמֵר הֵן אָדָם, מַה זֶה
הָאָדָם בְּתוֹסַפֶּת ה' ? אֲלֹא ה' שֶׁל
הָאָדָם הִיָּה פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ, לֹא כְּתוּב
יְהִי (ג"א הו"א) אֲלֹא הִיָּה, אַחַת מֵאַרְבַּע
אוֹתוּתוֹת שֶׁהֵן יְהו"ה, פֶּאֶחַת
מֵאַרְבַּע אוֹתוּתוֹת שֶׁהִיא ו'.

וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יְדוֹ, זו י', אִם
זָכָה וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, זו ו'
(ה'), וְאָכַל וְחֵי לְעֵלָם זֶה ו', חֵי
וְדַאי, כְּשֶׁה' הִיָּתְהָ יַחֲדָה מִמֶּנּוּ,
נִכְנָסָה בֵּין טוֹב לְרַע, זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וַיִּצְרַר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם,
שְׁתֵּי יַצִּירוֹת, טוֹב וְרַע, לְדַעַת
(וְנֹאמַר בְּהֶם וַיִּפַח בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים, וְזו ה' לְדַעַת
טוֹב וְרַע, לְדַעַת) מַה שֶּׁהִיוּ גּוֹרְמִים
לְעִשׂוֹת, וּמִשׁוֹם זֶה נִכְנָסָה
בֵּינֵיהֶם.

אַחַר שֶׁחָטָא הָאָדָם שֶׁל הַיַּצִּירָה,
נִפְרְדָה ה' הַעֲלִינָה וְהִסְתַּלְקָה
מִמֶּנּוּ, וּמִשׁוֹם שֶׁלֹּא חִזְרָה אֵלָיו
אָמַר, אִם זָכָה וְלָקַח גַּם מֵעֵץ
הַחַיִּים, וְאָכַל וְחֵי לְעֵלָם, וְעֵץ
הַחַיִּים הַזֶּה הִיָּה נְטוּעַ בְּעֵץ הַגֶּן,
וּמִשׁוֹם שֶׁלֹּא זָכָה לְאָכַל מִמֶּנּוּ,
מַה פְּתוּב בּוֹ? וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהו"ה
אֱלֹהִים מִגֶּן עֵדֵן לְעַבְדֵי אֶת
הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם, אוֹתוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּצְרַר יְהו"ה אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם עֲפָר מִן הָאָדָמָה, שֶׁלֹּא
הִיָּה כְּדַאי לְהִיּוֹת בְּגֵן הַתּוֹרָה, כִּיּוֹן
שֶׁלֹּא שָׁמַר בָּהּ אֶת עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע בְּאִסּוּר וְהִתַּר, וְעֵבֵר עַל
מֵאֲמַר רַבּוֹנוֹ, שְׂאָם הִיָּה שׁוֹמֵר
שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עַל מֵאֲמַר רַבּוֹנוֹ,

דִּאֲתָמַר בָּהּ (מְשַׁלֵּי יג יד) תּוֹרַת

הֵן הָאָדָם הִיָּה פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע
וְגוֹמֵר, וְאוֹקְמוּהוּ קְדַמָּיִן פֶּאֶחַד מִמְּלָאכֵי
הַשָּׁרָת.

אֲדַהְבִּי הָא אֱלֹהֵי אֲזַדְמֵן לְגַבִּיָּה וְאָמַר רַבִּי
פֶּאֶחַד מֵהֶם הוּא לִיָּה לְמִימַר אִם עַל
מְלָאכֵי הַשָּׁרָת הוּא אָמַר, מַאי פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ,
וְעוֹד הֵן אָדָם הוּא לִיָּה לְמִימַר, מַאי הָאָדָם
בְּתוֹסַפֶּת ה', אֲלֹא ה' דֵּהָאָדָם הִיָּה פֶּאֶחַד מִמֶּנּוּ,
יְהִי (ג"א הו"א) לֹא כְּתִיב אֲלֹא הִיָּה, חַד מֵאַרְבַּע
אֲתוּוֹן דִּאיִנוּן יְהו"ה פְּחַד מִן אַרְבַּע אֲתוּוֹן
דִּאיָהוּ ו'.

וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יְדוֹ (שם) דָּא י', אִם זָכָה וְלָקַח
גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים (שם) דָּא ו' (ג"א ה')
וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם (שם) דָּא ו', חֵי וְדַאי, פֶּד
ה' הוֹת יַחֲדָא מִנִּיהָ עֲאֵלַת בֵּין טוֹב לְרַע, הִדָּא
הוּא דְכְּתִיב (שם ב ד) וַיִּצְרַר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם תְּרִין יַצִּירוֹת טוֹב וְרַע, לְמַנְדַּע (וְאִתְמַר
בְּהוֹן (שם) וַיִּפַח בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וְדָא ה' לְדַעַת טוֹב וְרַע
לְמַנְדַּע) מַה דֵּהוּוּ גְרַמִּין לְמַעַבְדֵי, וּבְגִין דָּא עֲאֵלַת
בֵּינֵיהוּ.

בְּתַר דְּחָאב אָדָם דֵּיַצִּירָה, אֲתַפְרִשְׁתָּ ה' עֲלָאָה
וְאִסְתַּלְקַת מִנִּיהָ, וּבְגִין דְּלֹא אֲתַחֲזַרְתָּ
לְגַבִּיָּה, אָמַר אִם זָכָה וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים
וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם, וְהִיא עֵץ הַחַיִּים הוּא נְטוּעַ
בְּעֵץ הַגֶּן, וּבְגִין דְּלֹא זָכָה לְמִיכַל מִנִּיהָ, מַה
פְּתִיב בֵּיָּה וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהו"ה אֱלֹהִים מִגֶּן
עֵדֵן (שם ג כג) לְעַבּוֹד אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח
מִשָּׁם, הִהוּא דִּאֲתָמַר בֵּיָּה (שם ב ד) וַיִּצְרַר יְהו"ה
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֲפָר מִן הָאָדָמָה דְּלֹא הוּא
כְּדַאי לְמַהוּי כְּגַנְתָּא דְּאוֹרִיָּתָא, כִּיּוֹן דְּלֹא נְטִיר
בָּהּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע בְּאִסּוּר וְהִתַּר, וְעֵבֵר
עַל מִימְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, דָּאָם הוּא נְטִיר דְּלֹא עֵבֵר
עַל מִימְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים

וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, שְׁנֵאמַר בּוֹ תוֹרַת חֻכָּם מְקוֹר חַיִּים לְסוּר מִמְקָשֵׁי מוֹת, עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְזֶהוּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי לְעֵלָם, גַּם - לְרַבּוֹת הַנְּקָבָה, פְּרִי הָאֵילָן, פְּרִי צַדִּיק.

וְעוֹד, הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, אָמְרוּ הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים, כְּדִי שִׁיְהִיָּה הוּא כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַנְּחֹשׁ וְהֵייתֶם כְּאַלְהֵיִם יְדַעֵי טוֹב וְרַע, וְזֶהוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע, זֶה גֵרַם לוֹ אֶת הַמוֹת, שְׁאֵם זָכָה לְאָכַל מֵעֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְגוֹמֵר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אוֹי לָהֶם לְאוֹתָם שְׁמַנִּיחִים מִלְעַסְק בַּתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וּבְמַצוֹתֶיהָ שֶׁהֵן פְּרִי הָאֵילָן, שְׁנֵאמַר בּוֹ וְאָכַל וְחִי לְעֵלָם, וְהוֹלְכִים אַחַר אֱלוֹ שְׁמִפְתִּים אוֹתָם מִצַּד הַנְּחֹשׁ הַקְּדָמוֹנִי, שְׁאוֹמְרִים לָהֶם, הַשְׁתַּדְּלוּ בַּמַּלְאָכִים שְׁמַמְנִים עַל הַכּוֹכָבִים וְהַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְבָנָה, וְעַל אֱלוֹ שְׁמַמְנִים עַל רוּחוֹת וְשָׂדִים, לְהִיּוֹת כְּאַלְהֵיִם יְדַעֵי טוֹב וְרַע, וְעַלֵּיהֶם נֵאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה לְמַזְבְּחִים וְלַמְקַטְרִים לִפְכָכִים וְלַמַּזְלוֹת וְלַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וְלִכְלָל צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי, וְדָא אִיהוּ דְמַנִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאָדָם וּמֵעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ וְגוֹמֵר, וּבִלְעָם הוּא מְשַׁלְּחֵנּוּ וְגוֹמֵר, וְזֶה הוּא אֲנוּשׁ וְדוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָקַר אוֹתָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶהוּ כִּי בְיוֹם אַכְלָךְ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, וְתָמוּת מוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתָמוּת - בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַחֲטָא הַזֶּה גֵרַם בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם וְנַהֲרָגוּ מֵהֶם.

חֻכָּם מְקוֹר חַיִּים לְסוּר מִמְקָשֵׁי מוֹת, עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ (שם ג יח), וְדָא אִיהוּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי לְעוֹלָם, גַּם לְרַבּוֹת נּוֹקְבָא, אֵיבָא דְאֵילָנָא פְּרִי צַדִּיק.

וְעוֹד הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, אָמְרוּ מַלְאָכִין קְדִישִׁין בְּגִין לְמַהוּי אִיהוּ כְּאֶחָד מִיִּנְנָא כְּמָא דְאָמַר חוּיָא (בראשית ג ה) וְהֵייתֶם כְּאַלְהֵיִם יוֹדְעֵי טוֹב וְרַע, וְדָא אִיהוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע, דָּא גְרִים לִיָּה מוֹתָא, דָּאֵם זָכָה לְמִיכַל מְאִילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, מַה כְּתוּב בָּהּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְגוֹמֵר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְוִי לֹון לְאֵינּוֹן דְּמַנִּיחִין לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאוֹרֵייתָא דְאַתְמַר בָּהּ וְלַקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וּבְפַקוּדֵין דִּילָהּ דְאֵינּוֹן אֵיבָא דְאֵילָנָא דְאַתְמַר בִּיהּ וְאָכַל וְחִי לְעוֹלָם, וְאַזְלִין בְּתַר אֵלִין דְּמִפְתִּי לֹון מַסְטְרָא דְנַחֲשׁ הַקְּדָמוֹנִי, דְאָמְרִי לֹון הַשְׁתַּדְּלוּן בַּמַּלְאָכִיא דְמַמְנָן עַל כְּכַבֵּיא וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהֵרָא, וְעַל אֵלִין דְּמַמְנָן עַל רוּחִין וְשָׂדִין, לְמַהוּי כְּאַלְהֵיִם יוֹדְעֵי טוֹב וְרַע, וְעַלֵּיהוּ (דף צו ע"א) אַתְמַר, (ע"י מ"ב כג, וירמיה מד), כֹּה אָמַר יְהוָה לְמַזְבְּחִים וְלַמְקַטְרִים לִפְכָכִים וְלַמַּזְלוֹת וְלַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וְלִכְלָל צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי, וְדָא אִיהוּ דְמַנִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאָדָם וּמֵעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ וְגוֹמֵר, וּבִלְעָם חַיִּיבָא בְּהַאי הוּא מְשַׁתַּדֵּל, וְדוֹר אֲנוּשׁ וְדוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַעְקַר לֹון מְעַלְמָא דִּין וּמְעַלְמָא דְאַתִּי, וְדָא אִיהוּ (בראשית ב יז) כִּי בְיוֹם אַכְלָךְ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעַלְמָא דִּין וְתָמוּת בְּעַלְמָא דְאַתִּי, וְחוּבָא דָּא גְרִים חֲרַבְּן בֵּין מַקְדְּשָׁא וְגַלוּת יִשְׂרָאֵל בֵּין אוּמִין דְּעַלְמָא וְאַתְקַטִּילוּ מַנִּייהוּ.

את חרבן בית המקדש וגלות ישראל בין אמות העולם ונהרגו מהם.

דָּבָר חַד הָיָה מְזַבַּח וּמִקְטֵר, וְהוּוּ נִחְתָּיִן חִיילִין
 דְּלַעֲיֵלָא, וְכַד הָיָה נִבְיָא מִיִּסְר לֹון, מַה
 פְּתִיב בְּהוּן (ע"י ירמיה מ"ד ה) וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נְבִיא
 וְחֻזָּה, וּבִמָּה הָיָה מִיִּסְר לֹון נְבִיא, הָיָה אוֹמֵר
 לְהוּן דִּיהוּן חֲזָרִין בְּתִיבְתָא, וְאִי לֹאוּ וְעֶצֶר אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת
 יְבוּלָה (דברים י"א ז), וְאִינוּן הוּוּ מְזַלְזֵלִין בֵּיה, וְהוּוּ
 אָמְרִין אַנָּן אוֹמִינָן לְאַלִין דְּמִמָּנָן עַל מְטָרָא,
 וְכַפִּינָן לְהוּן לְנַחְתָּא מְטָרָא, וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אַחֲלִיף לְהוּן לְמִמָּנָן בְּשִׁלְחוֹתֵיהוּ בְּגִינֵיהוּ,
 וְקָטִיל לֹון וְחָרִיב בֵּי מְקֻדְשָׁא בְּגִינֵיהוּ, וְגָלוּ
 יִשְׂרָאֵל בֵּין אוֹמִין דְּעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ חוּבָא
 דְּאָדָם דְּגָרָם לִיה חוּיָא מִיתָה לִיה וְלֹאֲתַתִּיה,
 דְּפִתִי לֹון בְּהוּא אִילְנָא, הִדָּא הוּא
 דְּכִתִּיב (בראשית ג' ה) פִּי יוֹדַע אֱלֹהִים וְכוּ', וּבְגִין
 דָּא מְנִי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ פְּמָה שְׁהֲרִשְׁתָּ
 הַתְּבוּנָן אִין לָךְ עֶסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמָה הוּוּ נִחְתָּיִן אֵלִין חִיילִין,
 אָמַר לִיה בְּרִי מַה אֶת חֲשִׁיב דִּיהוּוּ נִחְתָּיִן,
 וְדָאִי הָא רְזָא דְאִילְנָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
 דְּלֹא עֲתִיד קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַלְיָא לִיה
 מְפוֹרָסָם לְעֵלְמָא אֶלָּא בִּינֵי חֲבַרְיָא, עַד דִּיִּתִי
 דָּרָא דְמִלְכָא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיה פִּיוֹן דְאִיהוּ
 אֲתַגְלִיא בִּינֵי חֲבַרְיָא מְאִי נִיהוּ, אָמַר לִיה בְּנִי,
 מְמַרְאָה מִתְנִיו וְלִמְעֵלָה הָיָה טוֹב, מְמַרְאָה
 מִתְנִיו וְלִמְטָה הָיָה רַע, נְבוּכַדְנֶצַּר הָיָה יוֹדַע
 בֵּיה, וְהָכִי עֶבֶד צִלְמָא דִּילִיה, וּבִיה אֲשַׁתְּמוּדַע
 אִילְנָא דְטוֹב וְרַע, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (דניאל ב'
 ל"ב) רִישִׁיָּה דִי דְהַב טַב, חֲדוּהִי וְדִרְעוּהִי דִי
 כְּסָף, עַד הָכָא הָיָה מְסֻטְרָא דְטוֹב, וּבְגִין דָּא
 אָמַר דִּי דְהַב טַב, מְמַרְאָה מִתְנִיו וְלִמְטָה רַע,
 הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (שם) מַעוּהִי וִירְכַתִּיה דִּי נַחֲשׁ
 מְסֻטְרָא דְנַחֲשׁ הַקְּדָמוּנִי.

שְׂבָר אַחַד הָיָה מְזַבַּח וּמִקְטֵר, וְהוּוּ
 יוֹרְדִים הַחִילוֹת שְׁלַמְעֵלָה,
 וּכְשֶׁהָיָה הַנְּבִיא מִיִּסְר אוֹתָם, מַה
 כָּתוּב בָּהֶם? וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נְבִיא
 וְחֻזָּה, וּבִמָּה הָיָה מִיִּסְר אוֹתָם
 הַנְּבִיא? הָיָה אוֹמֵר לָהֶם שִׁיחֲזִרוּ
 בַּחֲשׁוּבָה, וְאִם לֹא - וְעֶצֶר אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָה, וְהֵם הָיוּ
 מְזַלְזֵלִים בּוֹ, וְהָיוּ אוֹמְרִים, אָנוּ
 הַשְּׁבַענוּ אֶת אֱלוֹ שְׁמַמְנִים עַל
 הַמָּטָר וְכַפִּינוּ אוֹתָם לְהוֹרִיד מָטָר,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲלִיף לָהֶם
 אֶת הַמְּמַנִּים בְּשִׁלְחוֹתָם בְּשִׁבְלֵם,
 וְהִרְג אוֹתָם, וְהַחְרִיב אֶת בֵּית
 הַמְּקֻדָּשׁ בְּשִׁבְלֵם, וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל
 לְבֵין אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְזֶהוּ הַחֲטָא
 שֶׁל אָדָם שְׁגָרָם לוֹ הַנַּחֲשׁ מִיתָה
 לוֹ וְלֹאֲשֵׁתוֹ, שִׁפְתָה אוֹתָם בְּאוֹתוֹ
 הָעֵץ. זֶהוּ שְׂכָתוּב כִּי יוֹדַע אֱלֹהִים
 וְכוּ', וּמִשׁוּם זֶה צִוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְאָדָם. בְּמָה שְׁהֲרִשְׁתָּ
 הַתְּבוּנָן, אִין לָךְ עֶסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בְּמָה הָיוּ יוֹרְדִים
 הַחִילוֹת הַלְלוּ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, מַה
 אֲתָה חוֹשֵׁב, שֶׁהָיוּ יוֹרְדִים? וְדָאִי
 זֶהוּ סוּד הָעֵץ שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב
 וְרַע, שְׁלֹא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְגַלּוֹתוֹ מְפוֹרָסָם לְעוֹלָם, אֶלָּא בֵּין
 הַחֲבַרְיִים, עַד שֶׁיָּבֵא הַדּוֹר שֶׁל מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ. אָמַר לוֹ: פִּיוֹן שֶׁהוּא
 הַתְּגִלָּה בֵּין הַחֲבַרְיִים מַה הוּא?
 אָמַר לוֹ: בְּנִי, מְמַרְאָה מִתְנִיו
 וְלִמְעֵלָה הָיָה טוֹב, מְמַרְאָה מִתְנִיו
 וְלִמְטָה הָיָה רַע, נְבוּכַדְנֶצַּר הָיָה
 מְכִיר בּוֹ, וְכַף עָשָׂה אֶת הַצֶּלֶם
 שְׁלוֹ, וְבוֹ נוֹדַע הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע,
 זֶהוּ שְׂכָתוּב רִאשֶׁה רִאשׁוֹ שֶׁל זֶהָב
 טוֹב, חֲזָהוּ וְזִרְעוּתָיו שֶׁל כְּסָף. עַד
 פֶּאן מְצַד הַטּוֹב, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר
 שֶׁל זֶהָב טוֹב, מְמַרְאָה מִתְנִיו
 וְלִמְטָה רַע, זֶהוּ שְׂכָתוּב מְעִיו
 וִירְכַתִּיו שֶׁל נַחֲשׁ, מְצַד שֶׁל
 הַנַּחֲשׁ הַקְּדָמוּנִי.

ומהאי אילנא נחתין נשמתינ דערב רב דאינון
 דערבוביא דטוב ורע, וכמה נימין
 תליין מהאי אילנא דאינון צבא השמים, די
 ממנן על ככביא ומזלי, וכלהו מעורבין טוב
 ורע, והוו ענפין תליין מהאי סטרא ומהאי
 סטרא, אלין ממיתין ואלין מחיין, אלין שדים
 מסטרא דשמאלא, ואלין מלאכים מסטרא
 דימינא, והוו ידעין כל גוונין דענפין דאילנא
 דאינון מזלות וככבים, והוו לקטין עשפין
 כגוונא דאלין גוונין, והוו עבדין דיוקנין כפום
 ההוא מזל דהוו בעאן לנחתא ליה, כגון טלה
 או שור או בתולה או תאומים דאיהו צורת
 אדם דו פרצופין, דאיהי דיוקנא דנוקבא, או
 סרטן או אריה או מאזנים או עקרב או קשת
 או גדי או דלי או דגים, והוו מקטרין לון
 באלין עשפין בכל גוון, לכל חד כפום גוון
 דיליה לעילא, והכי הוו עבדין דיוקנין דצורת
 חמה ולבנה ושבעה ככבי לכת, והוו מקטרין
 לכל צורה דהוו בעאן לנחתא לעלמא, ובגין
 דא אתמר עלייהו פה אמר יהו"ה למקטרים
 ולמזבחים לככבים ולמזלות ולשמש או לירח
 או לכל צבא השמים אשר לא צויתי.

אמר ליה מאי למזבחים, אמר ליה לכל
 דיוקנא הוו עבדין, דנטלין בעירן או
 עופין כפום ההוא מזל, והוו דבחין עלייהו,
 ודא איהו למזבחים, והוו נחתין לון וממללין
 עמהון והוו עבדי רעותהון, והוו סגדין לון
 והמנין בהון, אמר ליה במאי הוו נחתין לון,
 אמר ליה ברי הוו ידעין כל שמהן דשמא
 מפרש, והוו משביעין לון, ולבתר עאלין שמא
 מפרש (דף צ"ט ע"ב) בפומיהון דאלין דיוקנין והוו
 ממללן, ודא איהו רזא דקרא (ירמיה נא מד)

ומהאי הנה יורדות נשמות
 הערב רב, שהם ערבוניה של
 טוב ורע, וכמה נימים תלויות
 מהעץ הזה, שהם צבא השמים,
 שממנים על הפוכבים והמזלות,
 וכלם מערבים טוב ורע, והיו
 הענפים תלויים מהצד הזה
 ומהצד הזה, אלו ממיתים ואלו
 מחיים, אלו שדים מצד השמאל,
 ואלו מלאכים מצד הימין, והיו
 יודעים כל הגונים של ענפי
 האילן שהם מזלות וכוכבים,
 והיו לוקטים עשבים כמו של
 הגונים הללו, והיו עושים דמיות
 כפי אותו המזל שהיו רוצים
 להוריד אותו, כמו טלה או שור
 או בתולה או תאומים, שהוא
 צורת אדם דו פרצופים, שהיא
 דמות של נקבה, או סרטן או
 אריה או מאזנים או עקרב או
 קשת או גדי או דלי או דגים,
 והיו מקטרים להם בעשבים
 הללו בכל צורה, לכל אחד כפי
 הצורה שלו למעלה, וכך היו
 דמיות של צורת חמה ולבנה
 ושבעה כוכבי לכת, והיו
 מקטרים לכל צורה שהיו רוצים
 להוריד לעולם, ומשום זה נאמר
 עליהם פה אמר יהו"ה למקטרים
 ולמזבחים לככבים ולמזלות
 ולשמש או לירח או לכל צבא
 השמים אשר לא צויתי.

אמר לו: מה זה למזבחים? אמר
 לו: לכל דמות היו עושים,
 שנטלים בהמות או עופות כפי
 אותו המזל והיו זוכחים עליהם,
 וזהו למזבחים, והיו מורידים
 אותם ומדברים עמהם, והיו
 עושים רצונם, והיו משתחוים
 להם ומאמינים בהם. אמר לו:
 במה היו מורידים אותם? אמר
 לו: בני, היו יודעים את כל
 השמות של השם המפרש והיו
 של הדמיות הללו והיו מדברים,

משביעים אותם, ואחר כך מכניסים את השם המפרש בפיהם

וזהו סוד הפתוח והוצאתי את בלעז מפיו. נפל השם המפרש, ומיד נפל הצלם על פניו. אמר לו רבי אלעזר: וכי איך היה שם הקדוש ברוך הוא מדבר בזה? אמר לו: בני, על זה נאמר לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה וכו', אמר לו: וכי יכול אדם ללמד את שם הקדוש ברוך הוא לחנם? אמר לו כן.

ובגוונא דא מאן דנפיק מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים, או דאפיק זרע מגיה מאות ברית קדש ואעיל ברשות נוכראה, פאלו האי נטע אילנא דטוב ורע, ובגין האי בר דנטע בזונה או שפחה או גויה או נדה, אתמר (שם ד) לא תעשה לה פסל, ועל ברתא דאתעבידת בגוונא דא אתקריאת מסכה, ועלייהו אתמר (דברים כז טו) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגומר, ושם בסתר מאי זה בסתר? בסתרו של עולם, ומשום זה אמר הקדוש ברוך הוא לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב, וכך פרשוהו החברים, לא תעשון אתי כדמות שמי שמשמים אותי (לפני) במרום לציר בסתר שלי שום ציור או דמיון, שכל מי שציר למעלה את הקדוש ברוך הוא בסתר (שהיא שכינתו הכלולה מעשר ספירות) שום ציור וצלם ודמות כמו שמציירים בשמים שלו, נשמתו מתלבשת באותו צלם כשיוצאת מן העולם הזה, וקול יוצא אליה: את הצלם הזה תשרפו באש, ומשום זה אמר הקדוש ברוך הוא, ואל מי תדמיוני ואשׁוה יאמר קדוש, ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו.

ובני, ודאי כל מי שמוציא מרשות הרבים ומכניס לרשות היחיד או מרשות היחיד ומכניס

והוצאתי את בלעז מפיו, נפל שמה מפרש ומיד נפלת צלמא על אנפוהי, אמר ליה רבי אלעזר וכי איך היה שמה דקודשא בריך הוא מליל בהון, אמר ליה ברי על האי אתמר (שמות כז) לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה וכו', אמר ליה וכי יכול בר נש לאוליה שמה דקודשא בריך הוא למגנא, אמר ליה אין.

ובגוונא דא מאן דנפיק מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים, או דאפיק זרע מגיה מאות ברית קדש ואעיל ברשות נוכראה, פאלו האי נטע אילנא דטוב ורע, ובגין האי בר דנטע בזונה או שפחה או גויה או נדה, אתמר (שם ד) לא תעשה לה פסל, ועל ברתא דאתעבידת בגוונא דא אתקריאת מסכה, ועלייהו אתמר (דברים כז טו) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגומר, ושם בסתר מאי זה בסתר? בסתרו דעלמא, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (שמות כג) לא תעשון (אתי) אלהי כסף ואלהי זהב, והכי אוקמוהו חבריא לא תעשון אתי כדמות שמי שמשמים אותי (ג"א לפני) במרום, לצירא בסתר דילי שום ציור או דמיון, דכל מאן דציר לעיל לקודשא בריך הוא, בסתר (דאיהו שכינתיה, כלילא מעשר ספיראן), שום ציור וצלם ודמות בגוונא דמצירין בשמישין דיליה, נשמתיה אתלבשת בהווא צלמא, פד נפקת מהאי עלמא, קלא נפקת לגבה לצלמא תוקדון בנורא, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיוני ואשׁוה יאמר קדוש, ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו (שם יח).

וברי ודאי כל מאן דנפיק מרשות הרבים ואעיל ברשות היחיד או מרשות היחיד

לְרִשּׁוֹת הַרְבִּים, כְּאֵלּוּ עֵרַב אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִבּוּדָה זָרָה וְעָשָׂה עֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הִיָּה מוֹצִיא בְלִעּוֹ מִפִּי, שְׁבוּ הִיָּה אֹמֵר צִלְמוֹ שֶׁל נְבוּכַדְנֶצַּר אֲנִכִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ, וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא, וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲקֹר אֶת הָעֵץ הַזֶּה מִן הָעוֹלָם וּלְשַׂרְף אוֹתוֹ בְּגִיְהֵנָם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְהִיָּה הַחֲסָן לְנַעֲרַת וְגוֹמֵר.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אִם כֵּן, אִסּוּר לָעֵם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוֹם מְלֶאֶךָ וְלֹא בְשֵׁם בְּעוֹלָם אַחַר שֵׁישׁ עֲרֻבוּכֵיהָ. אָמַר לוֹ: בְּנִי, לֹא כֵּן, שֶׁהָרִי אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם, מְכַל עֵץ הַגֶּן אֲכוֹל תֹּאכַל, מִעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: זֶה הִיָּה קֶדֶם שְׁחָטָא, אַחַר שְׁחָטָא וַיֵּרֵד מִמְּקוֹמוֹ וְהִתְעַרַב בְּעֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע. אָמַר לוֹ: וְדַאי כֵּן הוּא, וּבִזְמַן שִׁישְׁרָאֵל הֵם בְּגִלוּת, כְּאֵלּוּ הֵם מְעַרְבִים בְּאֵילָן שֶׁל טוֹב וְרָע, וּמִשׁוֹם זֶה פִּרְשׁוּהוּ הַקְּדֻמוֹנִים, יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת עוֹבְדִים עִבּוּדָה זָרָה, בְּטַהֲרָה הֵם.

אָבְרָא אֵלּוּ שִׁיּוּדַעִים אֶת הָאֵילָן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהוּא עֵץ הַחַיִּים הַנְּטוּעַ בְּגֶן שְׁלוֹ שְׁהִיא שְׁכִינְתוֹ, שְׁנֹאמַר בַּהּ לֹא יִגְרַף רָע, יְכוּלִים לְהוֹרִיד כַּח מִשָּׁם לְשְׁכִינְתוֹ בְּלִי עֲרֻבוּכֵיהָ כְּלָל בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה, הוּא עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי לְמִינוֹ, נְטוּעַ בְּגֶן בְּלִי עֲרֻבוּכֵיהָ כְּלָל, וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר לְמִינוֹ, אֲבָל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא נֶאֱמַר בּוֹ לְמִינוֹ, אֲבָל מְעַרְבֵי מִין בְּשִׂאֵינוֹ מִינוֹ, וּבִשְׁבִילֵוֹ נֶאֱמַר שְׂדָךְ לֹא תִזְרַע פְּלִאִים וְכוּ', שְׁעֲטָנֹז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ.

וְאֵעִיל בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים, כְּאֵלּוּ עֵרַב שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִבּוּדָה זָרָה, וְעִבִּיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרָע, וְדָא הוּא רְזָא דְהוּוּה נְפִיק בְּלִעּוֹ מִפִּי, דְבִיָּה הוּוּה אָמַר צִלְמָא דְנְבוּכַדְנֶצַּר אֲנִכִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ, וּבִגִּין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא, וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַאֲעַקְרָא הָאִי אֵילָנָא מִעֲלָמָא וּלְאֹקְדָא לִיָּה בְּגִיְהֵנָם, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (שם א א) וְהִיָּה הַחֲסָן לְנַעֲרַת וְגוֹמֵר.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר, אִם כֵּן אִסּוּר לָעֵמָא לְאִשְׁתַּמֵּשׂא בְּשׁוֹם מְלֶאֶךָ וְלֹא בְשְׂמָא בְּעֲלָמָא בְּתַר דְאִית עֲרֻבוּכֵיא, אָמַר לִיָּה בְּרִי לֹאוּ הֲכִי, דְהָא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם (בְּרִאשִׁית ב טז) מְכַל עֵץ הַגֶּן אֲכוֹל תֹּאכַל, מִעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הָאִי הוּוּה קֶדֶם דְחָאב, בְּתַר דְחָב וְנַחֲתִית מֵאֲתַרִּיהָ וְאִתְעַרַב בְּאֵילָנָא דְטוֹב וְרָע, אָמַר לִיָּה וְדַאי הֲכִי הוּא, וּבִזְמַנָּא דִישְׂרָאֵל אֵינוּן בְּגִלוּתָא, כְּאֵלּוּ הוּוּ מְעוֹרְבִין בְּאֵילָנָא דְטוֹב וְרָע, וּבִגִּין דָּא אֹוקְמוּהוּ קְדַמְאִין, יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא עוֹבְדִין עִבּוּדָה זָרָה בְּטַהֲרָה הֵם.

אָבְרָא אֵלִין דִּידַעִין אֵילָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, נְטוּעַ בְּגֶן דִּילִיָּה דְאִיהִי שְׁכִינְתָא דִּילִיָּה, דְאִתְמַר בַּהּ (תהלים ה) לֹא יִגּוֹרְךָ רָע, יְכַלִּין לְנַחֲתָא חִילָא מִתַּמָּן לְגַבִּי שְׁכִינְתִיָּה בְּלֹא עֲרֻבוּכֵיא כְּלָל, בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, אִיהוּ עֵץ פְּרִי עוֹשָׂה פְּרִי לְמִינוֹ (בְּרִאשִׁית יא א), נְטוּעַ בְּגֶן בְּלֹא עֲרֻבוּכֵיא כְּלָל, וּבִגִּין דָּא אָמַר לְמִינוֹ, אֲבָל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא אִתְמַר בֵּיהָ לְמִינוֹ, אֲבָל מְעוֹרְבֵי מִין דְלֹא בְּמִינִיָּה, וּבְגִינִיָּה אִתְמַר (ויקרא יט ט) שְׂדָךְ לֹא תִזְרַע פְּלִאִים וְכוּ', שְׁעֲטָנֹז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ.

וּבָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּסָלִיק אַמּוֹנָה דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא דְאִיהִי שְׂכִינְתָּיה כְּלִילָא
 מַעֲשֵׂר אַמְרִין, בְּמַחֲשַׁבְתָּא חֲדָא בְּרַעוּתָא חֲדָא
 בְּלֹא עֲרֻבּוּבֵיא כְּלָל, דְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה
 נְטוּעָה בֵּיה, וְאִיהִי גַן דְּכָלְהוּ סְפִירָן בְּה אֵינוֹן
 חַד, וְכָל חַד עֶבֶיד בְּה פְּרִי לְמִינוּ, אִיהִי מִין
 דְּכָל חַד וְחַד לֹא נָפִיק מִנִּיה זֶרְעִין לְבַר, הַכִּי
 צָרִיךְ בַּר נֶשׁ דְּלֹא אַפִּיק זֶרְעָא לְבַר מִבֵּת זִוְגִיָּה,
 דְּאִיהִי מִין דִּילִיָּה יְחוּדָא דִּילִיָּה, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא
 דְּצָרִיךְ בַּר נֶשׁ לִיְחַדָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּשְׂכִינְתָּיה, צָרִיךְ לְהַפְשִׁיט מַנִּיה כָּל מַחֲשַׁבִּין
 דְּאֵינוֹן קְלִיפִין, דְּאִתְמַר בַּהוּן (משלי יט כא) רַבּוּת
 מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְלִסְלִקָא שְׂכִינְתָּיה לְגַבִּיָּה
 בְּמַחֲשַׁבְתָּא חֲדָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם) וַעֲצַת
 יְהוָה הִיא תְקוּם, כְּגוֹוָנָא דְבַר נֶשׁ דִּמְתִּיחַד
 בְּבֵת זִוְגִיָּה, וְאִתְפְּשִׁט מְלַבּוּשׁוֹי לְמַהוּי עֵמָה
 חַד, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית ב כא) וַהֲיוּ לְבָשָׂר
 אֶחָד, הַכִּי צָרִיךְ לְאַפְשָׁטָא מַנִּיה כָּל מַחֲשַׁבִּין
 אַחֲרָנִין, בְּזְמַנָּא דְמִיחַד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּכָל יוֹמָא תְרִין זְמַנִּין, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. (דף צח ע"א).

אֲשֶׁרִי הוּא שְׁמַעְלָה אֶת הָאֲמוֹנָה
 שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא
 שְׂכִינְתוֹ הַפְּלוּלָה מַעֲשֵׂר אַמִּירוֹת,
 בְּמַחֲשָׁבָה אַחַת, בְּרַצוֹן אֶחָד בְּלִי
 עֲרֻבּוּבֵיָה כְּלָל, שֶׁכָּל סְפִירָה
 וּסְפִירָה נְטוּעָה בּוֹ, וְהִיא גַּן שֶׁכָּל
 הַסְּפִירוֹת בֵּיה, הֵן אֶחָד, וְכָל אֶחָד
 עוֹשֶׂה בֵּיה פְּרִי לְמִינוֹ, הִיא מִין
 שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד לֹא מוֹצִיא מִמֶּנָּה
 זֶרְעִים הַחוּצָה, כִּף צָרִיךְ אָדָם
 שֶׁלֹּא יוֹצִיא זֶרַע מִחוּץ לְבֵת זִוְגוֹ,
 שֶׁהִיא הַמִּין שֶׁלוֹ וְהִיחַד שֶׁלוֹ,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לִיְחַד
 אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
 שְׂכִינְתוֹ, צָרִיךְ לְהַפְשִׁיט מִמֶּנּוּ כָּל
 הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁהֵן קְלִפּוֹת, שְׁנֹאמַר
 בַּהּ רַבּוּת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ,
 וְלִהְיוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה בְּמַחֲשָׁבָה
 אַחַת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַעֲצַת יְהוָה
 הִיא תְקוּם, כְּמוֹ שְׁאָדָם שְׁמֵתִיחַד
 עִם בֵּת זִוְגוֹ וּמִתְפַּשֵּׁט מְלַבּוּשׁוֹ
 לְהִיּוֹת עֵמָה אֶחָד, זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 וְהִיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, כִּף צָרִיךְ
 לְהַפְשִׁיט מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת
 הָאַחֲרוֹת בְּזְמַן שֶׁמִּיחַד אֶת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם
 פְּעָמִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.

תקון ששים ושבעה

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, זֶה
 מִטְטְרוּן, שְׁבָרָא אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא קְדָמוֹן וְרֵאשִׁית לְכָל
 צָבָא הַשָּׁמַיִם שְׁלַמְטָה, וְזֶהוּ אָדָם
 הַקָּטָן, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה
 אוֹתוֹ בְּדַמוֹת וְצִיּוֹר שֶׁל מַעְלָה בְּלִי
 עֲרֻבּוּבֵיָה, וְעֲלִיו נֹאמַר תּוֹצֵא
 הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, וְהוּא עֵץ
 פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ, כְּמוֹ
 שְׁלַמְעֵלָה. אוֹי לְמִי שְׁעוֹשֶׂה
 עֲרֻבּוּבֵיָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, שֶׁזֶּהוּ
 אֵילָן שֶׁל עֲרֻבּוּבֵיָה, עֲרֻבּוּבֵיָה
 מֵעַץ הַמּוֹת, בְּגִלְל זֶה נִקְרָא מְטָה,
 שְׁמַתְהַפֵּךְ לְנַחֵשׁ לְהַלְקוֹת בּוֹ אֶת

תְּקוּנָא שְׁתִּין וְשַׁבְעָה
 בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים דָּא מִטְטְרוּן, דְּבָרָא
 לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְדָמוֹן
 וְרֵאשִׁית לְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם דִּלְתַתָּא, וְדָא אִיהוּ
 אָדָם הַקָּטָן, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד לִיָּה
 בְּדִיוֹקְנָא וְצִיּוֹרָא דְלַעֲלִילָא בְּלֹא עֲרֻבּוּבֵיא,
 וְעֲלִיָּה אִתְמַר (בראשית א כד) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 לְמִינָהּ, וְאִיהוּ עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוּ (שם יא)
 כְּגוֹוָנָא דְלַעֲלִילָא וִי מֵאֵן דְּעֶבֶיד עֲרֻבּוּבֵיא
 לַעֲלִילָא וְלְתַתָּא, דְּהֵאִי אֵילָנָא דְּעֲרֻבּוּבֵיא,
 עֲרֻבּוּבֵיא מֵאֵילָנָא דְמוֹתָא, בְּגִין דָּא אִתְקַרֵּי
 מְטָה, דְּאִתְהַפֵּךְ לְנַחֵשׁ לְאַלְקָאָה בֵּיה לְחִיבֵיא,

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קַדָּם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלִינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלִינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

”הריאנו בבנינו שמחנו בתקוננו”

הַרְשֵׁב יי זי"ע יוֹשֵׁב אֶתְנּוּ בְּלוּמְדֵינוּ תוֹרָתוֹ
אֶפִּילוּ עוֹד הַיּוֹם אַחַר שְׁנַפְטֵר רִשֵׁב יי מִבֵּינֵינוּ, כָּל זְמַן שְׁאֵנוּ
עוֹסְקִים בְּדַבְרֵי הָאֲדָרָא, "אַתְעֵטֵר" בְּאֵ רַבִּי שְׁמַעוֹן מְעֵטֵר כְּמִלְדָּ:
בְּעֵטְרוֹתָיו בְּרֹאשׁוֹ, וַיֵּשֶׁב בְּגוֹוֹן, עֲכָל"ק
(הַצֵּה"ק רַבִּי אֲבֵרָהָם אֲזוּלָאִי, הַצֵּה"ק רַבִּי אֲבֵרָהָם גְּלָאֲנִי זְע"א, "אֲזוֹר הַחֲמָה" קכ"ג ע"ב)

עֲזָרִי מֵעַם הַשָּׁמַיִם עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. זֹהַר עַל פְּרָשַׁת הַשַּׁבּוּעַ.
- ב. אֹזֶר הַזֹּהַר מִחֶלֶק.
- ג. זֹהַר עַל מַעֲלַת וְשִׁמִּירַת הַשַּׁבָּת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ד. הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כִּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מֵאֲמָרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשִׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ה. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֲבֵר וּרְמ"א מִחֶלֶק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ו. סְפִירוֹת הַזֹּהַר, סְפִירוֹת מִיְחָדִים מְלַקְטִים מִכָּל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשֻׁלְחַן הַשַּׁבָּת, וְכַף יְרוּיחוֹ בְּסַעֲדָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה בְּכָל סַעֲדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ז. סְפִיור מְדָהִים בְּהַמְשָׁכִים מְשֻׁנֵּי בְעָלֵי תְשׁוּבָה בְּעִיר קְרֵאקָא.
- ח. מַעֲלַת וּקְדֻשַׁת וְטִהָרַת הַמְּקוֹה, וְעוֹד.

סֵפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁמַיִם וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וּלְלִמּוּד מְקַדְּשֵׁת וְצַדִּיקֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהַר, הַסּוֹד וְהַנְּסֻתָּה, וְלְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרִשְׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ זִיע"א.

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֹּהַר הַעוֹלָמִי"

בְּעִידָה קְבִיּוֹת שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

תְּשִׁירֵי תִשְׁעֵי"א לַפ"ק